

ABDAI HÍR - LAPOK

XXX. évfolyam 12. szám

2020. december

Ára:-Ft

Dsida Jenő

Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhítat
minden szívet átitat.

Pásztorjátászók be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született.

Fotó: Somogyi Éva

*Kellemes Karácsonyi Ünnepeket
és Egészségben gazdag Boldog Új Esztendőt kívánunk
Abda község lakóinak és újságunk olvasóinak!*

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

November elején tehát ismét elrendelésre került... Veszélyhelyzet van és ilyenkor, ahogy teljesen más az élet, teljesen másképpen működnek a települések is, nincsenek döntéshozó testületek és a katasztrófavédelmi törvény rendelkezései az irányadóak, a

települések polgármesterei gyakorolnak hatásköröket. Abdán ezt úgy alakítottuk ki, hogy a jóváhagyott munkaterv szerint kerülnek szervezésre a testületi ülések, arra elkészülnek az előterjesztések, azok megküldésre kerülnek a testületek tagjainak. Ezt Ők véleményezik, kialakítják álláspontjukat, amelyeket összegyűjtünk, majd ezek birtokában hozza meg döntéseit a Polgármester Úr.

Tehát november közepén a szokásos együttes ülés került előkészítésre, amely eredményeképpen mindhárom település polgármestere hozott egy döntést a **közös hivatal előirányzatán belüli átcsoportosításról**, amely jelen esetben szintén nem többletforrás bevonását jelentette a működésben, hanem az év elején jóváhagyott összegek kerültek a könyvelésekben „helyükre”.

. Ugyancsak megvizsgálásra került a **közös hivatal első három negyedéves gazdálkodása**, költségei. Itt is az volt megfigyelhető, hogy nem volt szükség többletfinanszírozásra, időarányos volt a felhasználás. A harmadik napirend még a munkaterv elkészítésénél nem volt téma, hiszen több változat volt lehetséges az úgynevezett közigazgatási szünet kialakítására. Az éves veszélyhelyzetek után nem sok lehetőség maradt az egységes „pihenőre”, hiszen nem álltak le hivatalaink a veszélyhelyzetek időszakában sem, így született az a döntés, hogy **karácsony és újév között hivatalaink – székhelyen és kirendeltségeinkben** - csak a halaszthatatlan ügyek és az év végi zárás feladatai miatt lesznek nyitva, ügyfelet egyéb ügyekben nem kívánnak fogadni, így **igazgatási szünet lesz**

November végén ismét ülést készítettünk elő. Erre először megkapták testületi tagjaink a polgármesteri előterjesztést az aktuális feladatokról, a következőkben:

A veszélyhelyzet ismételt bevetése okán a képviselő-testület által gyakorolt jogok és kötelezettségek ismét a települési polgármesterekhez kerültek. A tavaszihoz hasonló módon szeretném ezt gyakorolni. Képviselő-testületi ülések nem lesznek, de folyamatosan igyekszem tájékoztatni az aktuális helyzetekről, és szeretném kikérni a véleményeket a döntések előtt. Ehhez szükséges az aktív együttműködések, kérem a kiküldött anyagokat mielőbb olvassátok el és küldjétek hozzá véleményt, mondjátok rá egy igent vagy egy nemet amennyiben ez a konkrét kérdés. Az idei évre vonatkozó munkaterv szerinti napirendekhez az előterjesztések el fognak készülni és ezeket kiküldjük.

Az elmúlt ülés óta történtek... Hiteles információ alapján a **Magyar Falu Program** idei második körös pályázataira beadott támogatási igényeinket kedvezően bírálták el. Így **elhagyott ingatlan megvásárlására** 5m Ft-ot, **önkormányzati kerékpárút** építésére 22,5m Ft-ot nyertünk. Ez a Bécsi út jobb oldalán a vendéglátó-egységtől Öttevény irányában történne, rekonstrukcióként

A **családsegítő álláshelyre** pályázati eljárás eredményes meghallgatásokkal zárult. Ennek eredményeképp Szedlák Emese – jelenleg a téti intézmény munkavállalója – tud kezdeni Abdán 2021. január 1-jén. Ott ugyanezt a munkát végzi. A mi intézményvezetőnk ismeri a személyét és munkáját. Az **abdai óvoda egyik alkalmazottja** november 5-én jelezte, hogy nem érzi

magát egészségesnek, ettől kezdve nem is dolgozott. 5-én tesztelésre került, **melynek pozitív eredménye** 9-én érkezett meg. Az intézményvezető ezt azonnal jelezte az EMMI felé. Az Oktatási Hivatal határozata 10-én késő este érkezett meg az érintett óvodai csoport karanténba helyezéséről. Az érintetti kör tájékoztatása az ÁNTSZ részéről egyénileg, az intézmény részéről a határozat

kézhez vétele után zárt körben megtörtént. Az **iskolai könyvtárat és a kultúrházat bezártuk**. Utóbbiban csak az iskolai testnevelés órák folyhatnak. Az **önkormányzati szervezésű rendezvényeket** az év hátralévő részében (Mikulás ünnepség, Falukarácsony) lemondtuk. Előbbi esetben megvizsgáljuk annak lehetőségét, hogy az óvoda és bölcsőde gyermekei részére csomagot tudunk-e juttatni és milyen módon. A **piacos pályázatban** gőzerővel folyik a tervek és költségvetés készítése. A beadási határidő november 16. amit jelen állás szerint tudunk tartani. A pályázatban megpróbáljuk összehozni a részelemeket (építés, beszerzés) ideális arányát, valóban hasznos és használható elképzelések magvalósítását.

Megtörtént a **parkoló építés műszaki átadása, forgalomba helyezése**. A Magyar Közút ZRT. még néhány jelzőtábla kihelyezését írta elő, melyek a közeljövőben meg fognak valósulni. A **közművelődési referens** állásra a pályázat megjelent a KÖZIGÁLLÁS-on.

A napirendek között az **óvoda és a bölcsőde működéséről** szóltak a beszámolók. Általánosságban elmondható, hogy még jelen helyzetben is magas színvonalon működtek, bár volt csoportkarantén, leállás, gyermekmegőrzés, létszámkorlátozás a belépésnél, hőmérőzés... A **Bursa Hungarica Szociális Ösztöndíjpályázat** az idén is működött, a pályázatok elbírálásra is kerültek. 11 pályázó kap a 2021.évben is támogatást tanulmányaihoz. Született döntés az **idősek karácsonyi megajándékozásáról** is. Ebben az évben a település kiskereskedelmi üzleteiben levásárolható utalványt vehették át a szép korúak a településen. Döntés született még a **tornacsarnok építési helyszínén** található élteesebb korú nyárfákkal kapcsolatban. És egy jövőt építő és szervezetenként új irányt meghatározó döntés, hogy településünk létrehoz egy gazdasági társaságot a községben jelentkező településüzemeltetési feladatok ellátására **Abdai Településüzemeltetési Korlátolt Felelősségű Társaság** néven. Ennek az új szervezetnek csak az Önkormányzat a tulajdonosa és a kezdetekben a települési zöldterület ellátás, temető-fenntartás lesz tevékenységi köre, de szeretnénk fejleszteni. A megfelelő szakemberek pályáztatása megkezdődött, hiszen ez nagyon kulcskérdés ezen a területen. És egy nagyon fontos kérdés, amelyben döntések születtek az a **Pannon-Víz Zrt átalakítása**. Hát itt egy nagy rendszer részei vagyunk, így azért a döntéseket nagyon befolyásolja, hogy túl sok mozgásterünk nincs. Nekünk kötelező feladat az egészséges ivóvíz biztosítása, illetve a szennyvízelvezetés és kezelés megoldása. Ezt megoldjuk, de azért a rendszer néha elgondolkoztat. Most éppen az eddig vagyonkezelésbe adott rendszerünket - vagyonértékelés után - bérüzemeltetésbe adjuk. Ja, hogy volt is már valami hasonló. Igen, rémlik. Most azt látjuk, hogy az országban már átalakították ezeket a rendszereket a bérbeadásra. Csak néhány „vagyonkezelés” gazdasági társaság működött valahol a könyvekben szereplő, amortizálódó vagyonértékkel. Talán megérték a rendszerek a felújításra... talán forrást kell ezekhez keresni... No lehet, hogy ez már túlnő a gazdaságossági kérdés problémakörén. Nálunk is az a döntés született, hogy választási lehetőségünk, hogy elfogadjuk – néhány kérdés tisztázása után - a felkínált lehetőséget és tagok leszünk a jövőben is. És így ezen önkormányzati feladat is ellátásra kerül.

Hogy meddig lesz önkormányzati feladat?...

Az esztendő utolsó havának előestéjén az adventi felkészülés is új formát öltött, ahogy újragomboltuk a mikulás jelenlétét is. Próbálunk a továbbiakban is az önszerveződő közösségek ötleteit is felkarolva úgy működni, hogy a jó rendszerek működjenek az új körülmények között is, bízva abban, hogy ennek vége szakad egyszer addig is **Vigyázzanak Magukra, Vigyázzanak Egymásra**

Komjáti János
jegyző

Évvégi visszapillantás és jövőbe tekintés

Az utóbbi időben nem nagyon lehet az egymást követő éveket egymáshoz hasonlítani. Valamiért minden évben van valami új és meghatározó történés. Ahogy átléptünk a 2020-as évbe szinte mindenkinek a figyelme a világban zajló és egyre

terjedő járvány fele irányult. A találgatásokat és jóslatokat nagyon hamar konkrétumok váltották fel s minden ágazatban alkalmazkodni kellett új fogalmakhoz, szabályokhoz és korlátozásokhoz. Az önkormányzat szolgáltató jellegét tette próbára a pandémia, de úgy gondolom, hogy a munkatársaim ebben a helyzetben is magas színvonalon elvégezték a feladataikat. Tettük mindezt úgy, hogy sikerrel megtartottuk az intézményeink működőképességét is, elkerülve a fertőzési gócpontok kialakulását.

A rendezvényeink egy részét törölni kellett. Némely megemlékezést on-line módon jelenítettünk meg. De volt olyan ünnep is, melynél a nemzeti öntudatunk és az erkölcsi elköteleződésünk dacolt a láthatatlan ellenség fenyegetésével, és a biztonsági előírások maximális betartása mellett elhelyeztük koszorúinkat, és elénekeltük a nemzeti himnuszot. A legtöbb civil szervezetünk működése is ellehetetlenült, hiszen az ő életükben minden a közösség összehívásával kezdődik, s ez pedig hónapokig nem volt tanácsos. A tavaly elkezdett önkéntes napok az idén még szélesebb körben folytatódtak. Gyűjtöttünk szemetet és falevelet, rendbe tettük a temetőt, ültettünk fákat a közterületen és előkészítettük a téli tüzelőt a rászorulóknak.

Az önkormányzat beruházásaiban szerencsére nem kellett kényszerzünetet tartani. Az év első felében nem volt olyan tervezett fejlesztésünk, amit a vírus helyzet miatt kellett volna elnapolnunk. Tavasszal kezdődtek el a Magyar Falu Program egyeztetései, s mire megjelentek a pályázati kiírások, már konkrét célokat tudtunk megfogalmazni. A beadott 3 pályázatunk mindegyike (játszótér kialakítása, orvosi műszervásárlás, útépités) évközben megkapta az igényelt támogatást. Ezek közül az útépités az, ami megvalósult, és végre a Dózsa utca és a Honvéd utca közötti gödörös földút már csak a helytörténetünk része. A játszótér megépítése az iskola mögött összefügg a tornacsarnok építésével, ezért nem tudtuk még elkezdni. Az orvosi műszer beszerzést a fogorvosi rendelő kezelő székének és berendezéseinek beszerzésére szeretnénk fordítani, de értelemszerűen nem akartuk megvenni a kabát előtt a rá varrandó gombot, így ezt is később valósítjuk meg. Májusban elbontottuk ugyan azt a hányattatott sorsú épületet a Dózsa utcában – mely már olyan sok tevékenységnek adott helyet – melynek helyén a fogorvosi rendelőt tervezzük felépíteni. Az építés sajnos a tervezés és engedélyeztetés megcsúszása miatt ebben az évben nem kezdődhetett el. Nem sokkal ezután a falu további ikonikus épületeibe „haraptak” bele hatalmas gépek „álkapcsai”. Az iskola mögötti tornaterem és tűzoltó szertár bontása immár végérvényesen megerősítette a képviselő-testület szándékait egy új és modern sportlétesítmény felépítésére. Amiről sok évig csak beszéltünk és terveztük, annak kézzel fogható valósággá válása megkezdődött. Nyáron egyetlen üzleti partnerünknel megrendelt munkát sem akadályozott a járvány, így a SZOSZO udvarának térkövezése és parkosítása is megvalósulhatott. Vásároltunk egy melegködfelkészítő készüléket, melyet néhány alkalommal ki is próbáltunk a szúnyoggyérítésben. Júliusban jó hírt kaptunk: a Magyar Falu Programban idén egy második kört is kiírt a Kormány. Ebben a rendszerben két pályázatot nyújtottunk be, az egyik

elhagyott ingatlan önkormányzati célú megvásárlása, a másik helyi kerékpárutak fejlesztése. A Hunyadi utcában régóta üresen és gondozatlanul álló családi házat szeretnénk megvenni és abban szolgálati lakást kialakítani. A másik forrásból a Bécsi út egy közös (járda és kerékpárút) használatú szakaszát szeretnénk élhetővé tenni a Híd utcától az Öttevény felőli faluvégig. Mindkettőre azóta elnyertük a támogatást, a megvalósítást 2021-ben tervezzük. Nyáron adtuk át a használóknak azt a kültéri sportparkot, melyre több évvel ezelőtt pályáztunk. Ez helyileg a sportpálya területén került megépítésre. Részben ennek védelme érdekében, másrészt a sportpálya (sportegyesület) folyamatos nagyértékű beruházásai miatt a létesítmény egy modern kamera rendszert is kapott. Ősre a kivitelezőink kapacitásai is kedvezően alakultak, ezért nekiláttak a Dózsa utcai parkoló megépítésének. Ezt a beruházást a befizetett kommunális adó terhére rendeltük meg, s elkészülte óta naponta igazolja szükségességét, hasznosságát.

Jövő évi terveink között szerepel az egészségház előtti parkoló kialakítása, melyhez a LEADER pályázati rendszerből támogatást nyertünk. Szeretnénk átadni használatra a fogorvosi rendelőt, hogy a fogászati alapellátást a jövőben, helyben biztosíthassuk az abdaiak számára. A járvány miatt egy vízi turizmushoz kapcsolódó megnyert pályázat megvalósítását kitoltuk, így ez is a 2021-es évre vár csakúgy, mint a gyalogos közök felújításának folytatása megnyert TOP-os forrásból. A tornacsarnok építése továbbra is kiemelt prioritást élvez, így az együttműködő partnerünkkel közösen azon dolgozunk, hogy minél közelebb kerülhessünk a megvalósuláshoz. Az elhagyott ingatlan konkrét megvásárlása csak az első lépés lesz az önkormányzati vagyon növelés tekintetében, ez még nagyon sok feladatot tartogat, mire egy lakható és használható ingatlan lesz belőle. A járda-kerékpárút építése is régi ígéretünk a település ezen részén élők felé, azon leszünk, hogy ez is megépüljön 2021-ben.

Kedves Abdaiak! Kívánom, hogy jó egészségben töltsék a napokat az év hátralévő részében! Legyenek minél több időt szeretteikkel és az évvégi nyüzsgésben találják meg a lehetőséget egy kis befelé fordulásra, hogy az ünnep kiteljesedhessen! Áldott ünnepet és egy nyugodtabb új esztendőt Önöknek!

Szabó Zsolt polgármester

ÁLLÁS HIRDETÉS

Abda Község Önkormányzata a Munka törvénykönyve alapján, elbírálást követően azonnal betölthető állást hirdet településüzemeltetési feladatok ellátására Abda község közigazgatási területén, napi 8 órás munkavégzéssel. Bérezés, cafeteria megegyezés szerint.

A munkakör betöltésénél előnyt jelent a B kategóriás jogosítvány, építőipari, karbantartási szakmában szerzett szakképzettség, valamint a helyben lakás.

A munkáltató alkalmazás esetén 3 hónap próbaidőt köt ki.

Jelentkezni 2021. január 10. napjáig önéletrajz, valamint a végzettséget igazoló dokumentumok benyújtásával Komjáti János jegyzőnél munkaidőben személyesen, postai úton, vagy e-mailben lehet. Cím: 9151 Abda, Szent István utca 3., e-mail: jegyzo@abda.hu, telefon: 96/553-231.

GYÁSZJELENTÉS

Fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett testvérünk

ifj. Szücs Lajos kertész

volt abdai lakos 2020. október 26-án elhunyt.

Emléke örökké szívünkben él.

Gyászoló család

Kulcsár János:

TÉL ELEJÉN

Hó lesz, vas-szürke égen
varjúcsapat vitorláz –
bukfencező körök.

Karó csonkján egy földbe tört sugárnak
beretvás szél pörög.

Hártyásodó vizet hörpint, s beléfűl
lépted mögött a nyom.

Fejednél útra vén rigó,

s zizzen a fákon millió
akasztott irgalom.

Fotók: Somogyi Éva

Elkészült az úgynevezett „Dühöngő” köz, a Honvéd és Dózsa
utca közötti átjáró

Gida sajtműhely

*Abdai sajtműhelyünkől friss és érlelt kecskesajt
vásárolható.*

*Friss sajtjainkat több ízesítésben, 400,-Ft/10dkg-os
áron értékesítjük.*

*Natúr, füstölt, lila hagymás, fokhagymás, zöldfű-
szeres, köményes és chilis.*

*Minden reggel friss kecsketej 500 Ft/l -ért
átvehető.*

Házhozszállítás is megoldható!!!

Használt étolajat átveszünk!

Abda, Bécsi utca 85.

Szémann Tamás 70/37 49109

Szémann-né Hegedüs Edit 70/37 43534

**Kitűnő termelői mézek és kecskesajtok
egész évben folyamatosan vásárolhatók!**

Akácmez : 2.500,-Ft/kg

Erdei: 2.100,-Ft/kg

Hárs: 2.100,-Ft/kg

Propoliszos: 3000,-Ft/kg

Gesztenyeméz: 2.800,-Ft/kg

Vegyes virágméz: 1.500,-Ft/kg

Lépes méz: 3000,-Ft/kg

Propolisz cseppek: 700Ft/ü

Mézbor 1000ft/ü

Kedvezmény!!!!

10kg vásárlása esetén 1000,-Ft

Házhozszállítás is megoldható!!!

Használt étolajat átveszünk!

Szémann-né H. Edit Abda, Bécsi u. 85.

Rendelés esetén:

06/70/37-43-534, 06/70/37-49-109

Az abdai templombelső festéséről

Az abdai templom, belső terében történt legtöbb változást hozó átalakítás **Hóbor Ferenc** abdai plébánoshoz kötődik, aki valójában széppé tette a templombelsőt az 1908-as év elejétől, amit a templomunkban 1908 januárjában tartott tíz napos misszió indított el. Így írt ezekről:

„1908-ban történt a templom tisztogatása.

A várva várt és 4-szer is benyújtott folyamodván Ruschek nagyságos úr szószólamával végre elintéztést nyert. Június végével értesítést nyertem, hogy Schlichter építőmesternek lett a templom, belső renoválása kiadva sima-festésre 850 koronáért. Nyomban meg is kezdtük az állványok szállítását. Már július elején a templom munkába vétetett. Ezen idő alatt a sz. misét egyházhatalmunk engedelmével az iskolában végeztem. Július 31-én már az állványokat kihordattam és Aug. 1-én a törmelékelt eltávolítottam és oly tisztává tettem a padokat, hogy augusztus 2-án (vasárnap) már egyházi felhatalmazással benedíkáhlhattam a templomot.

Mint hogy a sima festést ugyan egyszerűnek találtam, egy kis díszítésre kértem a Piktort, ki 160 koronáért színes alakokkal látta el az egyes részeket, mik a templomlátogatóknak igen tetszene.

Mivel az állványok felállításakor kitűnt, hogy a 64 éves ablakrámaik is mind elkorhadtak újak beszerzése vált szükségessé. A hat ablak, üvegezéssel együtt 396 koronába került. Ezen összegből a templompénztár fizetett (a Szabó féle hagyaték maradványa) 150 koronát. A többi a káptalan fedezte.

Az ablakok berakásáért is 56 K 95 fillért róttak rám a kőművesek.

Ezen templom tisztogatás alkalmával a sarokban (alkalmatlan volt) elhelyezett sz. István oltárt is elbontattam (alapja téglából készült) egészen új mensát készítettem az asztalossal (mely egyúttal Krisztus korporsója lett berendezve) és az olvasós Mária-oltárral szemben elhelyeztettem el. Új ereklye- követ is szereztem 12 koronáért. Az asztalos munka 80 K-ában, a kárpitozás 40 koronába került. Ezt nekem kellett fizetnem, mivel a templompénztár már üres volt. Istennek hála, hogy ennyire segített sz. munkámban. Meg kell vallanom, hogy a purgatóriumi lelkek viszonzószolgálatát ezen elsorolt esetenként ismételve tapasztaltam.”

Minden bizonnyal évtizedekig megmaradt a templombelső a fentiek szerint történt átalakítása, festése. A következő nagy változtatás 1938 novemberében történt templomunk belső falainak az új festése, melyet Borsa (Schutzbach) Antal győri építész, szobrász, festő, restaurátor, sokoldalú művész készítette. Egy falfestmény készült a templom közepe hajtó mennyezetén: az Emmauszi tanítványok jelenetét festette meg a győri művész.

Az emlékezés szerint abdai tartózkodása alatt egyik nap a plébánián, másik nap Szabó Kálmán főjegyzőéknél ebédelt. Az abdai plébános Takács János tb. esperes volt, aki a legtöbb időt töltötte el az abdai egyházközségben (1929-1962) között. Sírja az abdai temetőben van.

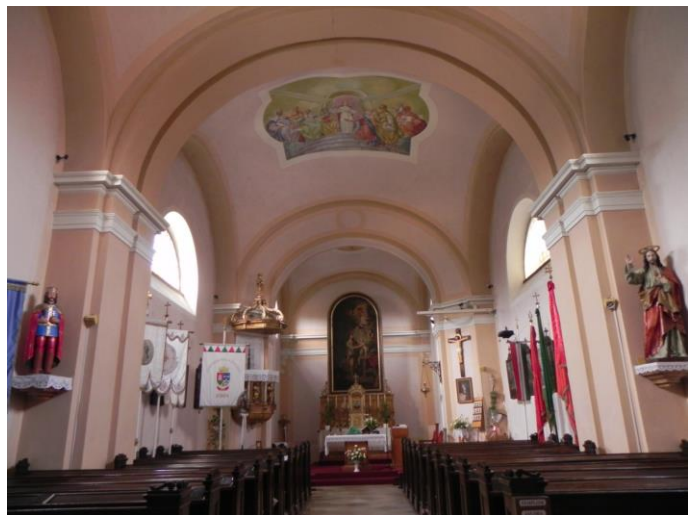
Erről az újonnan elkészült templombelsőről készült egy képeslap, amelyen láthatók templomunk szép, belső terei. Balról látható a nevezetes, üveges csillár. Középpont a szentélybe lóg be az ezüst öröklámpás bojtokkal, golyókkal. Állítólag egy templomi zászló kőrmenetkor kivívésakor véletlenül „találkozott” a csillárral és a sérülés tette tönkre a szép csillárt, és ezért leselejteztek Sölétormos Gábor abdai plébános idejében, az 1970-es években.

Ez a templombelső változott meg nagymértékben Czank Vilmos abdai plébános úr idejében 1984-ben. Nagy változást jelentett, hogy elhelyezték a padok előtt a jobb és a baloldalon lévő egy-egy mellékoltárt. A bal oldali a Szent István oltár – az oltárképen Szent István felajánlja a koronát, így országát a Szűzanyának –, a jobb oldalon pedig a Szent Ferenc oltár – amit az oltárkép miatt olvasó Szűzanya oltárának is említtet Hóbor Ferenc abdai plébános. A két oltár az átalakítás során hátra került a templomban. A baloldali padosor mögé a Szent István oltár, de az oltárkép nélkül, Jobb oldali Szent Ferenc oltár pedig kikerült a haranglábak alatti baloldali – egykor raktár – fülkébe, Szűz Mária tiszteletére – szintén oltárkép nélkül. Napjainkban az oltáron néhai Torma Lajos abdai születésű amatőr falfaragó által hársfából készített és ajándékba adott Szűz Mária szobor látható. (2005. augusztus 21.)

1984-ben új festést kapott a templombelső, és új falfestmények (secco) került a mennyezetre. Az átalakítást a mosonszentmiklósi Samodai József festő, restaurátor végezte, de befejezni nem tudta az utolsó falfestményt, váratlan halála miatt. A beállványozott templomban egy évig várt a félbe maradt festmény befejezése. A tragikus falfestményt 1985. június 8-án, az utolsó ecsetvonással elkészült a harmadik secco. Hertay Mária Budapesten élő, soproni származású festőművésznő két hét alatt festette meg a képet. Itt tartózkodása alatt Szabó Andor bácsiéknál lakott és étkezett.

Az abdai templom külső-belső megújulása, és az új szembenéző oltár szentelését, dr. Pataky Cornél győri egyházmegye püspöke végezte 1985. november 24-én ünnepélyes szentmise keretében.

Somogyi Éva

Fotó: Somogyi Éva

Tanítóink voltak...

Kedves Olvasók! „Tanítóink voltak” sorozatunkban egy olyan tanárnőt mutatok be, akit igazából úgy gondolom, - főként a régebbi olvasóknak, itt élőknek - nem is nagyon kell. De nem ismerjük mégsem egészen jól, egy pedagógusnál igazából az a fontos, hogy hogyan emlékeznek rá tanítványai már felnőtt korukban. Mit tudott átadni magából! (Ez örök titok marad számára.) Ezt pótolandó, most megkértem beszéljen pályájának kezdetéről, miért ezt a hivatást választotta, osztályai milyen emlékeket hagytak benne az évek során.

- **Kiss Róbertné** vagyok, de sokan **Bagarus Mrika** néven ismernek. 1974. december 1-től dolgoztam Abdán az iskolában adminisztrátorként, majd az óvodában élelmezésvezetőként. Előtte, az érettségi után a MÁV alkalmazottja voltam. Mindenképpen közoktatási intézménybe kellett ahhoz kerülnöm, hogy jelentkezhesek a pécsi Tanárképző Főiskolára.

- *Miért választottad mégis ezt a pályát?*

- Nagyapám és édesapám példáját követtem. Kislányként gyakran elkísértem apai nagyapámat (Bagarus Istvánt) az akkori Gépipari Technikumba, ahol nyári gyakorlatot tartott a középiskolásoknak. Szerettem a maró-és esztergagépek között, s láttam, hogyan tanítja a diákokat. Édesapámat 1960-ban Tápra helyezték, így az általános iskolát ott jártam ki. Nagyon jó tanítóim, tanáraim voltak, szigorúan, igazságosan és következetesen oktattak, neveltek minket. Felsősként édesapám osztályába kerültem. Nagyon sokat kirándultunk, klubdelutánokat tartottunk, sokfelé jártunk kerékpárral, busszal, vonattal. Jól éreztük magunkat. Aztán 13 év után haláleset miatt a család visszaköltözött Börcsre.

Szerencsésnek érzem magam, mert sikerült megvalósítanom álmaimat, vágyaimat. Család, gyermek, munka, közben főiskola, diploma 1980-ban. Tanítani két évvel később, 1982-ben kezdtem Abdán a 3. osztályban. Akkor két 3. osztály volt, a másik osztályfőnöke éppen te voltál. (Balogh Sándorné) Tantárgycsoportos elosztásban tanítottuk a két osztályt. Tőled sok segítséget kaptam, tapasztalataidat megosztottad velem. Ez a két év örökre emlékezetes maradt számomra. Sok időt töltött együtt a két osztály iskolán kívül is, kirándultunk, játszottunk, szánkóztunk. A tanév végén több napos kirándulásra mentünk a harmadikosainkkal. Nagy szervezés, szülői segítség, - én mentem veled, utánad. De sikerült. Azt gondolom, nem csak nekünk emlékezetes! A mai gyerekekkel mernék vállalni?

Az alsós évek tapasztalatait nyugdíj előtt 5-6 évig igen jól hasznosítottam napközisként is.

- *Azután felsős lettél. Irigyelvek is, mert vihetted az osztályodat tovább.*

- Igen, az osztályommal együtt lettem ötödikes. Csodás érzés volt. A felsőben akkor évfolyamonként 2-3 osztály is volt. Mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos diplomámat használhattam végre. Évfolyamonként hetente 2 órá volt, ősszel és tavasszal gyakorlati kerti munka, télen a fiúk műhelyben szereltek, dolgoztak fával-fémrel, a lányok pedig az osztályteremben varrtak, hímeztek, később megvalósult egy álom, főzhettünk az iskolai konyhában. Annak megvalósulásában ott voltál te is. Az abdai vállalkozók segítségét szervezted, szerezted meg! Szép időszak volt a konyhai munka is a pályám során. Később más elnevezése lett a tanórának, technika tantárgyra változott, óraszám a heti 1 órára csökkent, a gyermekek létszáma is kevesebb lett. Sok elméleti anyagot kellett tanítani, számon kérni. Ebben az időben már egyedül tanítottam a tantárgyamat. A manuálisan végzendő feladatokhoz az anyagszükségletet az önkormányzat biztosította. Más-más munkát végeztek a fiúk, mást a lányok.

Szerettem az elméleti órákat is, de igazából a műhelyben éreztem magam jól, ahogy a tanulók többsége is. Miközben „alkottak”, beszélgettünk is, nem mindig csak a tananyaggal kapcsolatos témákról.

- *Hogyan emlékezel az osztályaidra, hiszen mindvégig osztályfőnök voltál.*

- Már mondtam, az első osztályommal együtt lettem felsős is. Üttörős korszak volt ez még javában. Minden hónapban rajgyűlés, programokkal. Többször voltunk Győrbe moziban, vagy csak sétára, fagyizásra mentünk. De voltunk például kerékpárral a Szigetközben kempingezni, sátorozni. Szánkóztunk, klubdelutánokat szerveztünk, vetélkedtünk. Az Anyák napján kerékpárral mentünk felkészíteni az anyukákat verssel, virággal. Szép, tartalmas évek voltak. Azután 1988-ban 6 év után elváltunk egymástól, elballagtunk. Jött egy következő és még hat osztály, akikkel együtt lehettem, „dolgozhattam”. Mindegyikkel hasonló programokat szerveztem, ám ahogy a világ változott, a gyerekek sem igényelték már oly nagyon a közös együttléteket. Betudható ennek talán az is, hogy a növekvő osztálylétszám miatt (28-33 fő) a szervezés is nehezebb volt. Nem szeretném egyik osztályomat sem kiemelni, mert mind a 8 osztály kedves a szívemnek, szeretem őket amíg csak élek, és csak a szép emlékeket őrzöm meg. Szeretném megköszönni a Szülők támogatását, segítségét is, amivel partnereim voltak az évek során a közös célok elérésében.

- *Voltál könyvtáros is.*

- Hát igen! 2000-2013 között a községi könyvtárban heti 4 órában két délután dolgoztam, délelőttönként pedig beosztás szerint az általános iskolás gyerekek látogattak. Szerettem ezt is, szívesen voltam a könyvtárban.

- *Ne haragudj, de muszáj még egy két közös munkánkra is rákérdeznem. Táborozás? Büfészés? Te hogyan emlékezel?*

- Hát igen! A 80-as évek elejétől egészen 2009-ig veled (Baloghné Margit) minden nyáron 1 hetet táboroztunk a Balaton déli partján, pontosabban Szárszón. Talán 5 év volt az, amikor más helyen üttöttünk tanyát. Sok-sok gyerekekkel „pihentünk” együtt. Volt úgy, hogy 60-65 gyerek is ott volt velünk kettőnkre. Szerettem ezeket a heteket, bár hétvégére rendesen kimerültünk. Hajnalig tartó kártyacsaták, kirándulás, gyalogtúra, hajózás. No, és ott volt a víz!!! Mit gondolsz, mernék ezt napjainkban, a mai gyerekekkel is vállalni...?

A büfé? Szinte kereskedelmi egység voltunk. Minden nap reggel hét órára mentünk, ügyeletes eladó tanulócsoporthal. Nagyszünetben volt nyitva a „bolt”. Voltak, akik itt döntötték el, hogy a kereskedelmiben folytatják tovább.

- *Kérdezed, ha újra választanom kellene hivatást, mi lennék?*

- Ha most pályaválasztás előtt állnék, ismét ezt a pályát választanám. A sok probléma és gond, ami évek alatt adódott, mind felejtődik, s marad a kollégák, a tanítványok szeretete, amit még most is kapok tőlük. Nagyon jó érzés, hogy az osztálytalálkozókon részt vehetek, s láthatom őket, beszélgethetünk, elmeséljük mi változott életünkben az elmúlt 10-15 vagy akár 30 évben.

- *Hogyan telnek nyugdíjas napjaid?*

- Köszönöm jól. Sokat pihenek, unokázok, főzőcskézek, rejtvényt fejték. Várom, hogy ez a vírus eltűnjön az országból. Lehessem szabadon és félelem nélkül élni!

Végül pedig az Abdai Hír-Lapok-on keresztül Mindenkinnek kívánok: Áldott, békés, szép karácsonyt, jó egészséget, sok sikert az új esztendőben.

Hadd kívánjam én is ugyanezeket Neked családod körében. Kívánom, hogy olyan derűvel, békességben teljenek a nyugdíjas napjaid, ahogyan én téged a közös munkánk során megismertelek.

Beszélgetőtárs: Balogh Sándorné Margit volt

Ovi hírek...

Egészség- és sporthét az óvodában

Óvodánkban az életkori sajátosságok figyelembevételével már évek óta megrendezésre kerül az egészség- és sporthét, melyet nagyon szeretnek gyermekeink. Az adott hét minden napján a csoportok óvodapedagógusai az ajánlott terv alapján, változatos mozgásformákkal és a tevékenységek által megkívánt eszközökkel mozgatták át a gyermekeket.

Idén a mozgásos programokat egyetlen nap délelőttjére, az udvarra szerveztük; szerencsére az időjárás is nagyon kedvezően alakult ezen a napon.

A csoportok egy előre elkészített akadálypálya-soron mutathatták be ügyességüket, állóképességüket; együttműködő képességüket. Először műanyag, színes labdákat gyűjtöttek be „szorgos kishangyák” módjára; majd labdákat dobtak célba; ez után a focipálya állította a gyermekeket kihívás elé: kapura kellett rúgniuk.

Majd ugróiskoláztak, végül pedig minden kisgyermek együtt, egy-egy óvodapedagógus vezetésével, egy ejtőernyő segítségével labdát mozgatott adott feladatnak megfelelően.

Az idén is **nagy hangsúlyt kapott a fogápolás fontossága**, a szájhigiénéjével kapcsolatos tennivalók.

Munkánk során építünk a gyermek utánzási hajlamára („olyanná lenni” vágy), és kihasználjuk önállósági törekvéseit („én tudom”, „én csinálom” öröme).

Erősen támaszkodtunk a védőnő tanácsaira, melyet csoportonként osztott meg velünk; egy nagyméretű fogsor segítségével szemléletesen mutatta be gyermekeink számára a helyes fogmosás technikáját.

Nagyon hasznosnak bizonyult, hogy minden kisgyermek közvetlen tapasztalatokat szerezhetett. Alaposan, közelről vizsgálhatta meg a fogsort.

Mi, óvó nénik pedig elmeséltük a gyermekeknek A tejfogak titokzatos varázsa és Hevesi Ferenc: A fogfájós sárkány című meséjét; valamint fogápolással kapcsolatos verseket mondogattunk.

*Szabó Gabriella
ővönéni*

Őszbúcsúztató a Mézeskalács Óvodában

Az idei évben a járványügyi helyzetre való tekintettel zárt körben, délelőtt, lelkes óvodásainkkal tartottuk meg az őszbúcsúztatót. A gyerekek már előző héten izgatottan készítették a különböző mintájú lámpásaikat. Még az időjárás is kedvezett nekünk, ezért tízórai után csoportonként kivonultunk az udvarra.

Öt különböző játékos helyszínt alakítottunk ki a gyerekek részére, melyeket forgó rendszerben az óvodapedagógusok segítségével örömmel teljesítettek.

A helyszínek a következők voltak: falevelek gereblyézése, gyűjtése, néptáncsal való ismerkedés, célbadobás dióval, falevelek rajzolása, színezése krétával kukoricával, falevelekkel teli dunsztosüvegekben elrejtett tárgyak keresése.

A csoportszobában mindenki jóízűen elfogyasztotta az ebédet, majd az óvodapedagógusok egy kis harapnivalóval, édeséggel kínálták meg a gyermekeket. A lámpáikat nap végén hazavihették. Voltak, akik este otthon meggyújtották a mécsest és a hagyományokhoz híven sétáltak egyet vele a faluban.

Dékány Ramóna
óvónéni

Őszi fesztivál a bölcsődében

2020.11.16-án tartottuk az őszi fesztivált a Bölcsődében. A csoportszobát őszi dekorációval díszítettük fel, ezzel hangolódva az ősze. A gyerekekkel őszi dalokat hallgattunk, énekeltünk, mondókáztunk. Miután elfogyasztották a tízórait, szőlőt festettünk az újukkal. Nagyon tetszett nekik, ügyesebbnél- ügyesebb kis alkotások születtek. Aki szeretett volna még, az szőlőt színezhett zsírkrétával. Táncoltunk, lufival játszottunk. Jól érezték magukat a kicsik ezen a kis délelőttön.

Markó Krisztiánné
kisgyermeknevelő

Advent az eljövétel, a várakozás és reménykedés ideje, a Karácsonyra való előkészület időszaka. A gyerekeknek talán ez a legszebb, legizgalmasabb időszaka. Várják a karácsonyt, ami számukra a szeretetet, a meglepetéseket, az ajándékokat és a családi együttlétet jelenti. Az óvodában mi is készülünk erre a gyönyörű, meghitt ünnepre. Elkészítjük az adventi koszorút, amin hétről-hétre meggyújtunk egy gyertyát. Megismerkednek a gyerekek a kis Jézus születésének történetével, apró meglepetéseket, ajándékokat készítenek szüleiknek, verseket és énekeket tanulnak.

Itt az év végén szeretném megköszönni a fenntartónknak, hogy minden támogatást megadnak ahhoz, hogy gyermekeinket ilyen jó körülmények között nevelhetjük. Köszönjük a segítséget, támogatást a szülőknek, a község vállalkozóinak és a lakóknak, és nem utolsósorban a II. Rákóczi Ferenc Alapítványnak, aki a sósobánk működtetését segíti.

Szabóné Nagy Erika
intézményvezető

„Karácsonykor minden fenyő
elindul nagy útra,
gyalogolnak tömött sorban,
nagy a kicsit húzza.

Szép ruháról álmodoznak,
díszről, gyertyafényről,
csilingelő csemettyűről,
gyermeknevetésről.”

**Boldog Ünnepeket és legfőképpen jó
egészséget
kívánunk mindenkinek
az óvoda és bölcsőde dolgozói és a gyerekek!**

Lassan vége 2020-nak

Lassan, de biztosan közeledünk 2020 végéhez. Sokféle kihívás elé állított minket ez az év, és a sok probléma, szomorúság és nehézség mellett láthattunk helyi, országos és világszinten is olyan példákat, pozitív megmozdulásokat, melyek utat mutattak és erőt adtak

Nekünk.

Nehéz megmondani, hogy mi vár ránk 2021-ben, de pár dologban biztos vagyok: 1. lesznek véradások; 2. segítünk, ahol tudunk és igyekezni fogunk minden olyan kezdeményezést támogatni; melyek az abdai rászorulókat mindennapjaik szeretnék megkönnyíteni, és amelyek az abdai emberbaráti közösség további erősítését szolgálják.

Hogy telt nálunk az év?

Megerősödtünk

A márciusi tisztújító ülés sikeres volt. Tisztségviselőink:

Elnök: Heizer Csaba

Titkár: Győry Sándorné

Vezetőségi tag: Magasházi Emília

Küldött: Bélteki Hajnalka

Küldött: Tókáné Nagy Diána

Taglétszámunk 2020 decemberében: 114 fő

Véradásokat szerveztünk.

Az életünket megnehezítő COVID-19 ellenére is szerencsésnek érzem magunkat, hiszen véradásainkat nem csak hogy megtudtuk tartani, de szép számmal látogattak el oda új és meglévő

Véradók:

- Márciusi véradás: 61 Véradó
- Júniusi véradás: 87 Véradó (nyári rekord)
- Ősz: 79 Véradó

Eddig idén összesen 227 alkalommal adtak vért az abdai véradásokon és ez együtt összesen 102,15 l vért jelent; s ezzel a Véradók akár 681 emberi életet is megmenthettek, ha az „adj vért, ments meg három életet” mottóból indulunk ki.

Köszönjük szépen a Véradóknak és mindazoknak, akik a kitelepült véradásainkat lehetővé tették és azok megvalósítását magas színvonalra emelték.

Ezzel azonban még nincs vége, lesz még egy szervezett véradás; a „szilveszteri” véradás, amikor mi látogatunk el az OVSZ győri központjába. Részleteket lent olvashatnak.

Adományok közvetítésében segítettünk

Együttműködésünk egyre szorosabb a Rábca Menti Szociális Szolgáltató Házal, az Ő tevékenységük és elhivatottságuk a biztosítéka annak, hogy a Magyar Vöröskereszt Győr-Ménfőcsanak Megyei Szervezetétől érkező adományok jó helyre kerüljenek. Köszönjük az áldozatos munkájukat, és hogy az adományokat eljuttatták az arra leginkább rászorulóknak.

Gyűjtésben is jeleskedtünk.

2020. november 29-én Bélteki Hajnalkával közösen ellátogattunk a győri Mécs László úti Tescoba, hogy ott részt vegyünk az Élelmiszerbank Karácsonyi Adománygyűjtésében. Jó volt látni, hogy milyen sokan éltek a lehetőséggel és járultak hozzá különböző tartós élelmiszerrel a gyűjtéshez.

Kikre számíthattunk 2020-ban?

Szerencsére idén is sokan voltak, kik ilyen vagy olyan módon, a megváltozott körülmények ellenére is, felsorakoztak kezdeményezéseink mögé. Volt aki felajánlással, volt aki idejével és a két kezével segített. Hogy kik voltak ők?

Akik felajánlásokkal segítettek: Szalai Gabriella, Csigó László, Abdai Horgászegyesület, Fliegl Kft., Nakset Kft., Gulyás Étterem, Harnyas Pékség, Ifjú Kenyér, Vaskakas Sörfőzde, Hora Kft., Hatoss Ervin EV, CBA Abda (Prima ABC), Mázi Tamás, Reál ABC, Billy Söröző, Paki Motor, Jászberényi Veronika (Abda Szoli, Napocska Fagyizó), The Beauty Room, Orchidea Virágbolt, Abdai Gazdabolt, Réka Kozmetika, Balogh Noémi, Földmű-Ép Kft., Rácz Tibor (Neurobit), Tókáné Nagy Diána - Dohánybolt, Néva Topline Bt., Paksi Németh Kft., Hell Energy, Duna Ital Kft., Pappné Vali, Szűcs Ferenc

Akik a működésünket lehetővé és könnyebbé tették: Abda Község Önkormányzata (extra köszönet Siposné Szilvinek), Országos Vérellátó Szolgálat lelkes, képzett munkatársai, Magyar Vöröskereszt Győr-Ménfőcsanak Megyei Szervezete, Abda SC.

Szoros együttműködést ápoltunk a *Rábca Menti Szociális Szolgáltató Házal*. Remélem, ezt a szakmai kapcsolatot a jövőben még magasabb szintre tudjuk emelni.

Fáradhatatlan csapatunk: Bélteki Hajnalka, Győri Sándorné, Magasházi Emília, Tókáné Nagy Diána, Kozma Imre.

Külön köszönetet érdemel mind a 114 (!) tagunk, akik idén úgy döntöttek, hogy munkánkat támogatják. 2020-ban is és a jövőben is mindent megteszünk azért, hogy bizalmukat megháláljuk és a jövőben is kiérdemljük.

Decemberi véradás!

Idén még lesz egy véradásunk, mégpedig a „szilveszteri”, mely alkalommal nem az OVSZ munkatársai jönnek el hozzánk, hanem mi látogatunk el az ő győri központjukba.

Mikor és hol gyülekezünk?

2020. december 30-án, (szerdán) 7:30-kor az Abdai Községháza parkolójában (az iskolával szemben).

Köszönjük még egyszer, mindenkinek, aki 2020-ban eljött és még eljön vért adni, illetve hálával tartozunk mindazoknak, akikre számíthattunk az év során.

*Áldott, békés karácsony
és egészségben gazdag,
boldog új évet kívánunk!*

Vigyázzanak magukra és egymásra!

Heizer Csaba elnök
Magyar Vöröskereszt Abdai Alapszervezete

RÉGI KARÁCSONYOK – ABDÁN...

A karácsony ünnepeköréhez kapcsolódó népszokások Abdán

Az esztendő nevezetes dátumaihoz, névnapjaihoz számtalan népszokás, néphagyomány társult. Különösen is jellemző ez a karácsonyra és az azt körülölelő ünnepekre. Az időjárás miatt házaikba kényszerült falusi emberek elbeszéléseiből vagy akár egy-egy véletlen esemény okán is elkezdődhetett egy eseménysor, ami később többször is ismétlődve szokássá, hagyománnyá vált. Sokszor az eredeti alapfogalmak nem is ismertek, hisz a keresztény ünnepek is gyakran pogány ünnepekre települtek, melyeknek szokásai, ha már átalakítva is tovább éltek és élnek még ma is.

A karácsonyt megelőző, felkészülési böjti időszak az advent. Az időszak megnevezése az advenio igéből származik, ami egy igéből és egy igekötőből áll. A csupasz ige a venio, magyarul jönni, így a prepozíció – jelentése –hoz, -hez, -höz. együtt tehát valakihez, valamihez jönni, érkezni. Ez a várakozási adventi időszak négy héttel karácsony ünnepe előtt kezdődik és Jézus születésének ünnepszélével zárul. A korábbi időkben ilyenkor hajnali miséket, róratékat tartottak a templomokban, így nálunk is. (Ez egyébként nálunk ma is szokás.) A rórate elnevezés az adventi miséken szívesen énekelt népének – egyházi ének - latin szövegének kezdő szavát idézi.

Rorátecaeli de super (Harmatozzatok, égi magasok)

Az adventi várakozási időszak a zsidó népnek megígért Megváltó várását, érkezését idézi. Erre emlékeztet bennünket az adventi koszorú, amelynek négy gyertyáját az idő múlását is jelezve hetenként gyújtjuk sorban. Szép emlékem mind a mai napig a viharlámpa gyér fényénél a havas úton a templomba igyekvő emberek látványa.

Az adventi időszak első ünnepe Szent Miklós napja, december 6-a. Ekkorra már megszedtük a Dobsán a szebbnél szebb hajlékony vesszőket, és megfontuk belőlük az ilyenkor elengedhetetlen virgácsot. A szülők szívesen vették a Mikulások érkezését, a gyermekeiknek szánt apró édességajándékokat átadták a Mikulásnak öltözött fiataloknak. A gyerekek akkor kapták meg a kis csomagocskákat, ha megígérték, hogy jók lesznek, és bebizonyították, hogy tudnak imádkozni. Az idősebbeket is illett a virgáccsal meglegyinteni, hogy szűnjenek öreg testük görcsei és fájdalmai.

Az iskoláskorú gyermekek körében megindult a szervezkedés. Összeszedték a betlehemezős csapatot, kiválasztották a szereplőket: ki viszi a betlehemet, ki lesz az öreg pásztor és ki fogja a Gubi szerepét alakítani stb.? Rendbe hozták a gyakran dobozról kialakított betlehemet, összeszedték a szükséges figurákat, a Kiszéjzst, Máriát és Józsefet, meg az állatfigurákat, már amelyek és amilyen formában az én gyerekkoromban rendelkezésre álltak. Felfrissítették a szalmát a jászolban és a mohát, ami elképzelés szerint legelőül szolgált a Jézuska állatainak. Elkunyerálták a nagyszülők bekecsseit, a bundabélésű sapkákat és előszedték a múlt évi pásztorbotokat. És ha már összeállt minden, esténként kopogtathattak a fázósan meghűződő házak ajtaján: - Szabad-e betlehemezni? A történetnek megfelelően előadták a betlehemes játékot és az egészet valamelyik ismert karácsonyi énekkel zárták. Naiv kis játékok voltak ezek, de mégis a tiszta gyermekszívekből toltak föl, hogy figyelmeztessék mind a szereplőket, mind a hallgatóságot – közeleg a nagy ünnep - készülődjétek.

A következő – a karácsonyhoz is némiképp köthető nevezetes dátum december 13-a Luca napja. Gyermekkoromban még élt, de már korán sem a régi intenzitással a Lucázás szokása. A Lucák nagy fehér lepedőkbe burkolózva járták a házakat, köszöntötték a nap névadóját, és megfeddték azt, aki nem tartotta be a Luca napi előírásokat. Luca-Luca kitty-kotty kántálták eközben. Ezen a napon nem szabadott varni, mert a Luca napi öltésekkel bevarrja az ember a tyúkok fenekét és nem fognak tojni. A mosás is tilos volt ezen a napon. A Lucák zsákjaikban pelyvát vittek magukkal és ennek kiszórásával a szerelmes fiatalok házait pelyvacsikkal kötötték össze. Ehhez a naphoz köthető még egy érdekes időjárásjóslás is. Eszerint Luca napjától kezdődően karácsonyig minden nap – ez éppen 12 nap - felírták az aktuális időjárást, pl. szitált a köd, esett a hó, kisütött a nap, s ezekből a naponta felírt változásokból a következő épp 12 hónapjának időjárás előjelzését vélték kiolvasni. Egy másik változat szerint szép hagymafejeket vágtak ketté, amiket leveleikre szedtek, melyekből 12-t kiválasztottak és szépen sorba raktak. A hagymalevelekre sót hintettek, s amelyik levélben a só megnedvesedett, az a hónap esősnek ígérkezett. A Luca

körüli népszokásokat igazán a Luca-szék készítés kötötte a karácsonyhoz. A Luca-széket a legények azért készítették, hogy kiderítsék, kik a boszorkányok a faluban. A másik elképzelés szerint melyik eladósorban levő lány kezére számíthatnak a következő esztendőben. A szék készítésének egyszerű, de szigorú szabályai voltak. A munkálatokat Luca napján el kellett kezdeni és karácsonyig minden nap dolgozni kellett a széken, de befejezni csak Szenteste napján szabadott. Előírás volt az is, hogy a széket csak fából lehetett készíteni, fém alkatrész, szeg vagy csavar nem lehetett benne. Az előírásoknak megfelelően elkészült széket készítője magával vitte a karácsonyi éjféli misére. Úrfelmutatáskor arra felállva megláthatta a boszorkányokat, avagy jövődöbelijét. Mise végeztével pedig a legénynek iskolni kellett, mert a fölsimert boszorkányok rögvést üldözöbe vették. De ennek is megvolt az ellenszere. Ha a legény jót akart, rengeteg aprópénzt vagy egy zacskó mákot is magával vitt s menekülése, iskolása közben maga mögött ezeket szórta szét a földre. A boszorkák csak akkor eredhettek utána, ha az aprópénzt vagy a mákszemeket az utolsó szemig fölszedték, de eddigra a legény már rész hazaérkezett.

Ezzel már meg is érkezünk közvetlenül a karácsonyi ünnepekörhöz, Jézus születéséhez. Mi gyerekek óriási várakozással készültünk, vártuk a Jézuska ajándékait, melyeknek értéke messze elmaradt egy mai átlagos család ajándékainak értékétől. Vártuk a csodát, mert a csodában csak a gyermekek tudnak hinni igazán. Karácsony vigíliáján – december 24-én - ebéd után az utcákon ide-oda cikázó gyermekekkel lehetett találkozni. Nyakukban lógott mendikáló tarisznyájuk és bekopogtattak a házak ajtaján: - Szabad-e Kiszéjzst köszönteni? Igenlő válasz esetén beléptek a házba s elénekeltek egy karácsonyi éneket, legtöbbször a Mennyből az angyalt, ezzel köszöntötték a születendő Megváltót. A szolgálat fejében egy-egy szép almát, pár szem diót vagy néhány fillért kaptak a háziaktól. Míg a gyerekek énekelve a házakat járták s örültek, hogy gyarapszik a tarisznyájuk tartalma, addig a szülők meg a nagyobb testvérek besegítettek Jézusának, feldíszítették a fenyőfát és az ajándékokat is alá tették. Mikor a szülők elvégeztek az állatok délutáni etetését, ellátását és együtt volt a család, közösen énekeltek köszöntöttük a megszületett Jézust. Nálunk, de úgy gondolom, hogy sok más, földműveléssel foglalkozó család esetében is szokás volt, hogy az asztal alá, amelyen a karácsonyfa állt édesapám bekészített egy kis köteg illatozó szénát és egy zsomporban zabot meg kukoricát. Ezekre a Jézuska szamarának volt szüksége, hisz ilyenkor karácsony éjjelén még a legapóbb és legszegényebb családokhoz is el kellett segíteni a Jézuskát az ajándékokkal együtt.

Estefelé, legtöbbször a szentestei vacsora közben vonultak végig a pásztorok az utcán és ostoraik durrogatásával, pattogatásával tisztelegtek az ünnepektől. Ezt a szolgálatot is illett megköszönni. Ki egy szál kolbásszal, ki egy darabka sonkával, szalonnával, esetleg egy üveg borocskával. A vacsora után számba vettük az ajándékokat, majd Lukács evangéliumából felolvastuk a Jézus születésére vonatkozó szakaszokat. Ezután mi gyermekek az ajándékok feletti örömünkkel, szüleink meg a nagymama a napi fáradtságot kipihenve várták az éjféli misét.

Éjféli misére illett elmenni. Ez alól csak a betegeknek és a nagyon időseknek járt felmentés. Tömve is volt ilyenkor a templom és az ének is sokkal erőteljesebben, átéltebben áradt. Mise után az ismerősöket, barátokat, de gyakran az ismeretleneket is boldog karácsonyt kívánva köszöntöttük. Túl vagyunk az év legrövidebb napján, leghosszabb éjszakáján, most már napról napra növekszik a fény és örvendezünk, mert hozzánk. érkezett a Messiás, a Megváltó.

Somogyi György

VÁRAKOZÁS, ADVENT, BIZAKODÁS (Covid)

Most, amikor egy láthatatlan világháborús ellenség csápjai egészen a küszöbünkig merészkednek, a bizonytalanság szülte félelem, teljesen megváltoztatja mindennapi, jól bevált eddigi életvitelünket.

A télutó napjait éljük, amikor különböző hírközlő csatornákon elkezdtek tudósítani a messzi távol keletről érkező veszedelmes, megállíthatatlan vírusról. Bizvánt merev állítani, hogy velem együtt, nagyon sokan nem tulajdonítottunk különösebb jelentőséget az eseményeknek. →

Akkor, amikor szinte naponta olyan technikai csodák látnak napvilágot, amit zseniális tudósok alkottak; ne tudnának rövid úton kiiktatni az életünkéből?

Hát: nem tudták! Igaz, hogy amint a mostani tudósítások már az „alagút végét” sejtetik, míg ki érünk belőle, hány százazres, vagy millió ember lesz a kárvallottja, ennek a rettentnek?

Napjainkban már égnék az adventi gyertyák, figyelmeztetve, hogy egyik legszebb ünnepünk – karácsony következik. Lelkünk bármilyen korosztályhoz tartozók, nem tudjuk és nem is akarjuk eltüntetni életünkéből a „csodavarást”. Várjuk a meglepetéseket, de végtelen jólesik a családi összetartozás erejét is magunknak tudni. Különösen az ünnepekhez kötődően.

Meglétünkben a beszabályozott mozgástér – és idő, mind jobban a múltunk felé sodorja emlékezetemet. Egyre kevesebben vagyunk ugyanis korunknál fogva azok, akik megéltünk egy hasonló történetet, hisz a mai események is arra emlékeztettek.

A II. világhégés utolsó hónapjai közé esett 1944 decembere, így adventja és karácsony is, Egyfajta, a magam „csodájának” tartom, hogy mennyi emlékkép jelenik meg előttem az akkori sokszor sokkoló eseményekből, aminek ellenére, hogy akkor még kisiskolásként kophattam az iskolapadokat.

Szigorú rendelet szabályozta az elsötétítést. A petróll táplálta lámpákat és természetesen az ablakokat úgy kellett álcázni, hogy véletlenül se legyen látható a repülőknél! A frontvonal már átlépte a Duna vonalát, esténként már halványan lehetett az ágyuk torkolattűzét, vagy valamelyik ipari létesítmény „sztálingyertyás” bombázásának pusztulását. Érdekes módon a betlehemeseket nem félemlítette nagyon, mert a sötétség alatt is tudták melyik lányos házhoz kell bekopogni meséjükkel, némi szerény ajándék fejében. A Drozdik – tanító néni által betanított „kiselőadásoknak” nagy sikere volt a felkészültötteknél. Hagyomány diktálta a mendikálást is szenteste délutánján, hogy a szülők „titokban” feldíszíthessék a nap tüneményét, a karácsonyfát, mely szerénységében is ünnepet varázsol.

Ez a szenteste tragédiájában is magán viselte a családoknál az öldöklős háború nyomait. A messzi idegenben elhalt, vagy eltűnt férjek, ifjak otthonaiban is mérhetetlen fájdalom, gyász tette még nehezebbé az emlékezést ezen az estén.

Az éjféle misére annyian zsúfolódtunk össze, hogy nekünk, gyermekeknek csak az oltár két oldalán jutott hely. A szokatlanul gyéren megvilágított templombelső egyfajta különlegességet tükrözött vissza a bennlevők szeméből. Lehet, hogy a néhány tíz esztendő távolsága mondatja velem, de úgy hallani a „Menyből az angyal”-t, és a többi karácsonyi éneket soha nem hallottam többet. Kijövetkor az iskolába beköltözött német katonák rövid tűzjátékkal tisztelegtek az ünnepi zárásaképpen.

Azután március végén ideérkeztek hivatlanul a megszabadítók! De ez már egy másik történet kezdete. Annak az időnek is eljött a megváltás, ennek a mai rémálmoknak is vége lesz hamarosan, mert, ahogy a szállóige szól: „A remény hal meg utoljára!”

P. Tófeji Vali költő szavaival köszöntök minden falubélit!

„Csillagmintás égi paplant mindenkinek,

Hogy alatta színes álmokat szőjenek.

Kályhát, jó meleget, hogy ne fájzon az útszéli fészület.

Jégvirágos hideg télben, zsoltáros csendes estéken ne féljenek,

Karácsony fényében csak egymásnak éljenek az emberek.”

Pozsgai Győző

Torma Lajos festménye - Abda

Egy gyermekkorai karácsony

Úgy emlékszem, mintha gyermekkoromban csak hótól fehér karácsonyaink lettek volna, pedig biztosan volt olyan is, amikor nem volt hó. De olyan karácsony nem volt, melyre ne készülődöttünk volna gyermeki lélekkel, nagy várakozással. Mikor már tettem, nagymamám naponta elkísért a roatókra, és szinte agyamba rögzült Eleonóra nővér – Margit néni – szépen csengő éneke: „Harmatozzatok, égi magasok, Téged vár epedve a halandók lelke...”. Az utcabeli gyerekekkel pedig egyéb irányba is szervezkedtünk. Zoli, akivel különösen jó barátságban voltam kérdezte: - Az idén is megyünk betlehemezni? Nem kellett sokáig noszogatni egyikünket sem. A hosszú decemberi estéken legalább lefoglaltuk magunkat és az ajándék gyümölcsökön túl néhány forintot is összegyűjtöttünk. Az sem volt mellékes, amikor a háziaktól nem csak ajándékokat, de még dicséretet is kaptunk. Szorgalmasan betlehemeztünk, már volt olyan ház, ahol többször is megfordultunk a betlehemessel, de a túlzott várakozás miatt az idő csak nem akart haladni. Pedig már a nagymama a mendikáló tarisznyát is javában varrta, s alig vártam, hogy a nyakamba akaszthassam, mert egyrészt szerettem mendikálni, másrészt pedig erre már az ünnep előestéjén, Szenteste napján került sor.

Karácsonyfát minden évben díszítettek a szüleim, de olyan ügyesen csinálták, hogy a húgom és én sokáig nem tudtunk róla, s így nekünk akkor a Jézuska hozta a fát és az ajándékokat is. Ajándékként leginkább ruhaneműt kaptunk, nagyrítván valami kisebb játékot vagy mesekönyvet.

A mi házunk ugyanolyan volt, mint a többi régi rendes parasztház. Ilyenkor télire az egész család a lakószobába – mi leginkább csak hátsó szobának neveztük - költözött. Gyakorlati oka is volt ennek, hisz a főzés melege is a lakószobát fűtötte. A tisztaszoba a vendégeké volt, akik például búcsúkkor csapatostul érkeztek hozzánk, meg, ha a Jóisten gyermekáldással kereste meg a családot, a születések is itt, a tisztaszobában történtek. Érdekes helye volt ez a háznak. A tornác felé néző kisablak és az utcai ablak között nagyon szép ülgarnitúra pöffeszkedett, tarka, de döntően bordópiros bársonyos kárpittal. Ha beszabadultam néha a tisztaszobába, mindig valami nagy áhitattal ereszkedtem bele a két fotel valamelyikébe. Az ágyak mellett a konyha felől sötét színű szublót foglalta a helyet, rajta nagyon szép kovácsolt fészület, mellette két gyertyatartó gyertyával.

Titkok birodalma volt ez a szoba. A papírok az íróasztal fiókjában, a szublót hatalmas sötét, nehezen mozgatható fiókjai, a hálószobabútor kulcsra zárt két szekrénye mindig birizgálták a fantáziámat, nem csak karácsony környékén.

Abban az évben, már nem tudom mit szerettem volna találni a tisztaszobában. Ahogy sebtében szénéztem a titkokat rejtő bútorarabokon, a szekrények alatt valami a szemembe villant. A következő pillanatban már ott is voltam, és térdre ereszkedve próbáltam megfeyteni a dolgot. A szekrény alatt egy doboz szaloncukor lapult, és rajta egy szép barnás kötésű könyv: Benedek Elek: A csodafurulya. Mint a villám cikázott át a kis buksi agyamon, hogy ez a szaloncukor kerül majd a fenyőfára, s a szép mesekönyv pedig ajándékképpen alája, amitől a kis fenyő karácsonyfává változik.

De hogy is lehet ez, hiszen a nagymama és a szüleim is azt mondták, hogy a karácsonyfát a Jézuska hozza. Ez bizonyosan valami tévedés. Mintha rajta kaptak volna, ijedten toltam vissza szekrény alá a dobozt, rajta a könyvvel. Úgy szédelegtem ki észrevétlen a szobából. A dologról senkinek sem szóltam. A felnőtteknek nem mertem, a testvéreimnek pedig nem akartam. Ettől a titoktól és a beteljesülés várásától, ha lehet, még nehezebben akartak telni a napok. Mintha valaki visszafogta volna az idő kerekét. Aztán már nem is tudtam eldönteni, akarom-e, hogy minél előbb fény derüljön a titokra. Lelkem mélyén reménykedtem, hogy valami mást láttam, és ezeket a dolgokat a Jézuska valaki másnak fogja vinni, csak addig is nálunk tárolja. Kis lelkem vívódásokkal volt teli, hisz a szüleim nem csaphattak be, de akkor meg mi van a szekrény alatt?

Időközben a nagymama már megvarrta a mendikáló tarisznyát. Már csak a kötője hiányzik – bízottat. Holnap mire indulni akarsz, már az is kész lesz. Soha még ilyen izgalommal nem készültem a mendikálásra, mint most. Alig kaptam be az ebédet, nyakamba vettem a tarisznyát, fejembe húztam a téli sapkámat, és máris indultam. Pedig ezt a dolgot nem lehetett csak úgy elkaphodni, ennek mondhatni pontos forgatókönyve volt.

Aztán tudod, hogy kihez kell menned? – figyelmeztetett a nagymama. Persze hogy tudtam, nem is tévesztettem el, de valahogy most nem ment olyan szépen a „Mennyből az angyal”, mint az előző években. Az eszem nem is igazán az éneken járt, hanem valami egészen más. Más években a sorrend is szinte magától jött, most pedig erősen oda kellett figyelnem, nehogy a sorból valaki kimaradjon. A tarisnyám egyre csak telt szebbnél szebb almákkal, zörgő diókkal. A zsebemben pedig már néhány forint is lapult. Eszter néninél, ahova már a Jézuska is megérkezett, jó néhány szaloncukrot is kaptam. Sőt a szobában, ahol a karácsonyfa állt Mariska néni, az Eszter néni lánya a szokásokhoz híven most is megmutatta az ágy fölött a falon függő falikárpitot. Szép erdei jelenet volt a kárpiton, a fák között egy szarvassal, amit én pár éves koromban nemes egyszerűséggel kekkének neveztem. De most ez a történet sem kötött le igazán, pedig olyan lelkesen mesélték. A lajstrom alig akart elfogyni, már mentem volna haza, de féltem is a rám váró valóságtól. Egyszer aztán mégiscsak a végére értem a mendikálásnak. A tarisnyám is jócskán megtelt, húzta a vállam, de a kis lelkem még talán ennél is nehezebb volt. A havas utcán szapora léptekkel igyekeztem hazafelé. A szívem hevesen vert, s az izgalomtól remegő kézzel nyitottam ki az utcaajtót. Lehet, hogy már vártak is rám, mert a nővérem jött élem. Gyere gyorsan, már hozzánk is megjött a Jézuska. Hát éppen ez az, ami miatt aggódtam. A szépen kitakarított konyhán keresztül igyekeztünk a hátsó szobába. A szüleim az állatok etetésével voltak elfoglalva, a szobában a nagymama és a testvéreim álltak körül a formás, szépen feldíszített karácsonyfa. Közéjük furakodtam, és pillantásom a fa alatt békésen nyugvó barnás fedelű mesekönyvre esett: Benedek Elek: A csodafurulya. Még a lélegzetem is elállt. Nem tudtam felhőtlenül, gyermeki odaadással örülni az egyébként szép ajándéknak, mert gazdagodtam egy szeretni való mesekönyvvel, de elvesztettem a karácsonyi illúzióimat. Kis lelkem mélyén megült a szomorúság – mi is az igazság. Mintha valami hatalmas úr keletkezett volna bennem, amelybe egy egész világ szakadt bele az illúziókkal, vágyakkal, álmokkal teli gyermekkorom világa. Ma már tudom, hogyha az ajándékokat nem is személy szerint a Jézuska hozza, de azok mégis az ő végtelen szeretetének apró szikrái.

Somogyi György

Emlékezés régi iskolai karácsonyokra – az énekkarral, furulyásokkal

Vajda Katalin az iskolai énektanárnő kapcsolatának köszönhetően 2001. évben, Bécsben szerepelhettek az iskolások májusban Anyák napi ünnepségen. Ekkor történt egy felkérés a vendéglátó Soós Mihály lelkész úrtól, hogy szerepeljenek adventkor a belvárosi templomukban. 2001. december 9-én nagyszerű karácsonyi hangversenyt tartott az iskola kórusa és furulyásai. Innét datálódik a hosszú évekig (majd egy évtizedig) tartó kapcsolat, ami minden év advent idejében egy-egy szép, igen színvonalú, sokszínű ünnepi műsorral léptek fel a belvárosi templomban, a Bécsben élő magyar családok közössége előtt. A bécsiek nagy szeretettel fogadták az abdai iskolások csoportját, és emlékezetes vendéglátással, támogatással segítették az iskolát viszontlátásként a műsoraik megható emlékeiért.

Így készültünk a karácsonyi ünnepekre

Az Abdai Hír-Lapok felkérésére, hogy annak idején hogyan készültünk a karácsonyi ünnepekre zenei gondolataimat próbálom egy kicsit összegyűjteni. Az, hogy sok iskolában tanítottam (középiskolában, gyerekek házában, általános iskolában) sok hasznos dologra megtanított, főleg arra, hogy a szakmai ismeretek átadásához legfontosabb, hogy megszereztessek a gyerekekkel a zenét és a többi művészeti ág nyelvezetét. Az első vokális és hangszeres zene nagyobbjaink szerves része volt a tanórákon és szakkörökön kívül (kórus, hangszeres tanulás), néha az étkezdében, napköziben, a játéktéren (amíg homokoztak, vagy csúszdázta) szintetizátoron hallgatták a Holdfényszonátát, Hattyúk tavát, Hány Jánost. Rendszeresen magnóra vettem a Bartók rádió rejtvényét is együtt hallgattuk a zeneórákon. Ilyen gyerekekkel nem volt nehéz készülni a bécsi karácsonyi hangversenyekre vagy a Landshut-i zenei programokra.

A hagyományos magyar karácsonyi énekek mellett, angol, francia, német, olasz, spanyol, román adventi éneket is megtanulták. Ez

csapatmunka volt, igazgató, tanárkollegák segítettek a kiutazásban, és az idegen nyelvek helyes kiejtésében. A polgármesterek is velünk jöttek. Háromszólamú kórusműveket és kétszólamú furulya darabokat is elsajátították, nagyon szerették és nem ijedtek meg a sok próbától, mindennapos gyakorlástól – csak így lehetett igényes darabokkal kiállni. A zenei élmény és a bécsi egyházközség kedvessége mellett sok élményben volt részünk. Múzeumlátogatás; karácsonyi vásár hangulata; Schönbrunni kert; Szent István dóm; Anyák napi ünnepség alkalmával; Kismartoni Eszterházy kastély látogatása...

Nagyszerű gyerekek voltak. Legtöbbjüknek nagyon sokat segítette zenei fejlődésüket is, egyesek a délutáni zeneiskolai órákon is gazdagították zenei képességüket.

Vajda Katalin

Fotó: Somogyi Éva

Anno ... Amikor én még...!

Advent van. A karácsonyi ünnepekre való ráhangolódás, a Jézuska megszületésére való várakozás, a békés, meghitt ünnepekre való készülődés ideje. Várjuk a karácsonyt. Tavaly ilyenkor még rohanó világban éltünk, ahol kevés időnk maradt egymásra. Megállni? Beszélgetni? Volt időnk erre?! Éreztük, tudtuk, hogy kellene, kell, hogy maradjon idő, barátra, rokonra, jó ismerősre, mert annak hiányában emberi kapcsolataink lazulhatnak meg. És most itt van ez a corona! Nem ilyen megállásra gondoltunk, nem ilyen megálljra vágytunk! Nekünk nagyszülőknek, (már aki megteheti), most talán eljött az idő, hogy (megpróbáljunk) mesélni unokáinknak, mesélni arról, milyen is volt a mi gyermekkorunkban az adventünk, a mi karácsonyunk. Mert amikor én kicsi voltam, ... kezdődhet/ne a mesélés!

Visszagondolva a gyermekkoromra, felelevenednek bennem az '50-es '60-as évek régi decemberei. Miklósozással indult. A vidámságé, a mókázásé volt az a nap. A félelemmel teli levegőben hallani lehetett a maskarákba beöltözött kisebb-idősebb fiúcsapatok kurjongatásait. Vagy azt, ahogy a keményre megfőtt virgáccsal jó nagyot csaptak a kerítésre, a kapura. Az ismerős helyekre be is mentek, akadályt még a kerítés sem jelentett számukra. Szerették megjátszani a kisebb gyerekeket. A „Tudsz- imádkozni?” kérdést haj de sokszor hallottam jó magam is! A nagylányok bizony, ha kimerészkedtek akár az udvarra is, meggyőződhetek a virgács fonatának minőségével. Hogy mi a virgács? Már időben beszerezték a fiúk a fűzfavesszőt, s ki-ki elkészítette időre, 5-én estére a műremekét! Nagy gonddal fonták. Volt markolata is, meg a végén a fonott csomó. Az bizony keményen tudott ütni, a fonat meg csipni! Ez a szokás itt a Abdán a '70-es évek elejére szép csendben múlt ki.

December 13-án este fehér lepelbe burkolózott, arcukat beliszteztetett fiúk, - a lucázók is járták a falu utcáit, de ez a szokás már elég korán abbamaradt falunkban.

S felelevenednek az adventek emlékei, amikor a hajnali harangszó – 5 órakor szóló első a harang - jelezte a mise közeledtét, kezdetét. Sokszor kísértem el kisgyerekként a hajnali misére anyukámat, nagymamát én is a templomba. Mi volt a jó benne? Nem az, hogy korán kellett kelni! Mert hat órakor már a misén voltunk. Tele volt a templom asszonyokkal, férfiakkal és sok gyerek is ott volt. Olyan jó volt a friss hóban menni, ropogott, csikorgott a talpunk alatt. Sötét volt. A téli csendben messze szállt a templomi ének.

Emlékszem arra is, hogy betlehemes fiúcsoportok jártak házról házra, megmutatva a háziaknak a dobozban lévő, maguk által készített istállót.

Eljátszották pásztorjelenetüket, elénekelték valamelyik karácsonyi éneket, és a háziak szerény adományát tarisznyájukba téve elvonultak a következő házhoz, bekiáltva: „Szabad-e betlehemmél e tisztas házba bemenni?” Olyan meghitt, hangulata volt ennek. Vagy az, ahogy gyerekként házról-házra járva mendikáltunk. Olyan nehéz volt kívánni 24-én délután odahaza, hogy végre megérkezzen a Jézuska! Ezért elindultunk a rokonokhoz, ismerősökhöz bementünk, és az ajtó előtről bekiáltottunk: - Szabad-e a Kisjézust köszönteni? - kérdeztük, és már énekelünk is. Mendikás szatyrunkba pedig örömmel tettük el az énekünkért kapott almát, diót.

Rég volt. Szent este éjjelén, az éjféle mise előtt a pásztorok nagy ostorcsattogtatással jártak be azokat az utcákat, ahonnan állatot hajtottak ki a gazdák. Mindig kaptak

pár falatot, süteményt az ünnepi asztalról. Az éjféle misére bizony időben el kellett indulni otthonról, ha valaki ülni szeretett volna a padban. Mondhatni, a falu apraja-nagyja ott volt, és gyönyörűség volt hallgatni a férfiak zengő hangú éneklését a kórusból. Napján odahaza volt a család, a szülőket látogatták a már családós gyerekeik. Másnap azután a barátok, rokonok látogatása indult meg. Másképpen vártuk a karácsonyt, más volt. Békességes ünnepekre emlékezem.

Balogh Sándorné

Köszönet az Adventi készülődés segítéséért!

November 23-án a helyére kerültek a község terein és intézményeinél a karácsonyfák. A felajánlott fenyőfákat köszönjük *Korbonics Attilának* és *Berki Zsoltéknak* a József Attila utcában, *Seffer Bedének* a Szent Imre utcában és *Bisits Lászlónak* a Bécsi úton. A fák kivételében, helyszínre szállításában és felállításában *Magyar Arnold* helyi gazdálkodó és *Mátyás* fia segítettek két munkagéppel. Másnap folytatódott a munkálatok, díszítések *Kocsmann Antal* irányításával és aktív részvételével, melyben még *Visi József*, *Magyar László* és *Barabás Zoltán* vettek részt. A templom előtti készülődésben *Csigó László* és *Szücs Tibor* valamint *Kozma Imre* jeleskedtek. A Községházához szorgos kezek készítették az óriás adventi koszorút és az épület díszítését, ők *Rixerné Szokodi Kornélia*, *Lelkesné Kozma Zsuzsa*, *Győry Sándorné*, *Balázsfalviné Ilike* és *Szekeres Ferenc* voltak. Az idei évben a Mikulás is rendhagyó módon érkezett meg hozzánk. Puttonya súlyánál csak az abdai embere jószándéka nyomott többet a latba, hiszen megannyi felajánlást kaptunk ehhez alábbi személyektől és szervezetektől: *Bartalos Adolf*, *Berki-Forró Zsuzsika*, *Kiszel-Takács Eszter*, *Hornyákné Eőri Veronika*, *Tókané Nagy Diána*, *Székely Réka*, *Erdélyi Lászlóné (Vándorbot)*, *abdai posta dolgozói*, *Abda ÖTE*, *Szücs Tiborné*, *Pápai Olga*, *Kovácsné Németh Katalin*, *Arpási család*, *Koch Norbert*, *Kovács Jenő*, *Szabó Piroška*, *Sipos Jenőné*, *Szalai Katalin*, *Tóth Ádám*, *Horváth Péter*, *Borbély János*, *Hegedűs Miklósné*, *Rábca Dalkör*, *Pintér Istvánné*, *Szabó Sándor*, *Fikó Katalin* és *Kovács Eszter (Jánossomorja, PEZ)*. *Fikó Katalin* a SUMMERKITH KFT. tulajdonosa az év végén nagy mennyiségű maszkot gyártott le és logóztatott az önkormányzat részére térítésmentesen. Az óvodások ajándékait a *Mikulás Birodalom Alapítvány (Farkas Imre)* biztosította.

Köszönet mindannyiuk önzetlen segítségéért, munkájáért!

Szabó Zolt polgármester

Köszönöm, köszönjük

Sok szeretettel köszöntök mindenkit a II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány nevében. Mint bizonyára sokan tudják az Abdai-Hírlapokat, a havonta megjelenő hírmondót alapítványunk adja ki, és juttatja el önkéntesekkel, minden abdai családhoz. Nekik év vége fele szoktunk szervezni egy kis összejövetelt, ahol megköszönjük segítőkészségüket. Ezt a hagyományt most átírta a vírushelyzet. Kezdődött márciusban, amikor kihirdették a rendkívüli helyzetet, amikor mindenből, rádió, TV, újság, az folyt, az idők maradjanak otthon, ne menjenek sehova. Az első gondot ez jelentette, hisz önkénteseink túlnyomó többsége ebbe a korosztályba tartozik.

Ismeretlen kór, senki nem akarta elkapni. Veszélybe került az újság eljuttatása a családokhoz. Egyeztetve a polgármester úrral, abban maradtunk, hogy felhívást tesz közzé a község honlapján, hogy önkénteseket keresünk fiatalabb korosztályból, akik vállalnák, hogy széthordják az újságot. A felhívásra sokan jelentkeztek, és pár nap alatt eljutott az újság legtöbb abdai családhoz. Tették ezt mindaddig, míg a rendkívüli helyzetet meg nem szüntették. Volt, aki egyszer, szűkebb környezetében, s volt olyan, aki végig, több utcába juttatta el az újságot. Nyártól visszaállt az eredeti felállítás, az eredeti terjesztők hordják a lapot, legalábbis addig az időpontig, amikor elkezdtem írni e köszönő sorokat. Terveink szerint az idei év végi összejövetelt, kibővítve a tavaszi segítőkkel együtt tartottuk volna megköszönve segítségüket. Amelyik napon összeült a kuratórium, hogy a részleteket megbeszéljük a miniszterelnök úr bejelentette, hogy másnapról, minden nemű csoportos összejövetel tilos. Nekünk sokat jelent az önkéntesek segítése, ezért rendhagyó módon a lap hasábjait felhasználva szeretném megköszönni a régi, és új tagoknak az odaadó segítséget. Az Ő munkájuk, cikkek írása, szerkesztése, és lap kihordása teszi azt lehetővé, hogy immár 30. éve az abdaiak kézbe vehessék a lapot. És nem utolsó sorban az önkormányzat anyagi támogatása, ami a nyomtatáshoz, megjelenéshez szükséges. A mai helyzet sokkal rosszabb, mint a tavaszi volt. Sokkal több a fertőzött, nagyobb a fertőzés veszélye. Remélem, ha a helyzet úgy hozza, most is számíthatunk a fiatalabb korosztályra. Annak ellenére, hogy személyesen nem találkozhatunk, keressük a módját, hogy másképp is kifejezhessük hálánkat.

Az alkalmat felhasználva, engedjék meg, hogy segítőinknek, a falu minden lakosának **Kellemes Karácsonyi Ünnepeket, Jó egészséget, és eredményekben gazdag Boldog Új Évet** kívánjak.

Szücs Gábor II. Rákóczi F. Kult. Alapítvány elnöke

Köszönetnyilvánítás

Az Abdai Egyházközség Tanácsadó Testülete nevében köszönetemet fejezem ki az alábbi abdai lakosok példamutató segítségéért, lelkiismeretes munkájukért és felajánlásaikért:

Szalainé Szücs Zsuzsa, Paradzsis Zoltán, Magyar Arnold, Bisics Lászlóné, Nagy István, Kozma Imre, Rebák Áron.

Valamint az abdai templomot rendszeresen takarító híveknek.

A Jó Isten adjon nekik erőt, hitet, jó egészséget, és szolgálja meg segítőkészségüket. Külön köszönjük az **Abdai Önkormányzat**, az **Önkéntes Tűzoltó Egyesület** és az **Abdai Polgárőrség** segítségét.

Nekik, és a falu minden lakójának az egyházközség nevében kívánok áldott Békés Szép Karácsonyt.

Csigó László az Abdai Egyházközség Tanácsadó Testületének Elnökhelyettese

Abdai Barátikör „Gyöngyvirág” Nyugdíjas Egyesület Áldott Boldog Karácsonyt Egészségben Gazdag Új Esztendőtt Kíván!

Egy nyugdíjas gondolatai így járvány idején

A határ vírusmentes, ezért töltöm ott minden szabad időmet. Jólesik a mozgás. Gyűjtök gombát, kökényt, csipkebogyót. Nem zavarok arra felé sok járókelőt.

Lassan ez már életforma, nem gondolok a vírusra.

Mert a világjárvány után, ha mindent újra kell kezdeni, már kondiban leszek, ha mégis gyűjtögetésből kellene megélni.

Sétálgatok, elmélkedek, nyulat, fécánt, lábra kelek.

Jó levegő, nyitottság, ez kell nekem nem a kórság!

Társam is van, Kópé kutyám. Kurta lábú kis palotapincsi,

bírja jól a tempót, igaz a túra végén nyelve kilóg.

Gondom, bajom nem eshet, hisz nálam van a telefon!

Meg azután, a templom tornyát is jól látom!

Gondolok ám a tavaszra, vár a pinpong, meg a kártya!

Várnak a klubban a társak, a nagy csaták, az edzések.

Most azonban vár a mező, végre a nap is kisütött.

Épp ezért túrara fel, gyerünk Laci, hogy a kondidat őrizd meg!

Kozma László

Radnóti emlékünnap 2020

„Semmi se volt s nem is lesz immár sosem nekem,
merengj el hát egy percre e gazdag életen;
szívemben nincs harag már, bosszú nem érdekel,
a világ újraépül, – s bár tiltják énekem,
az új falak tövében felhangzik majd szavam;
magamban élem át már mindazt, mi hátravan,
nem nézek vissza többé s tudom, nem véd meg engem
sem emlék, sem varázslat, – baljós a menny felettem;
ha megpillantsz, barátom, fordulj el és legyints.
Hol azelőtt az angyal állt a karddal, –
talán most senki sincs.”

(Radnóti: Sem emlék, sem varázslat)

Van egy nap, amikor néhányan az abdaiak közül kimennek a falu határában lévő Radnóti emlékhelyre, emlékeznek békével és olyan szeretettel, ami nem múlik el. Egy tragédiára emlékeznek ilyenkor. Falunk, Abda község szomorú irodalomtörténeti nevezetessége, hogy 1944

novemberében itt gyilkolták meg Radnóti Miklós költőt és munkaszolgálatos társait. Emlékhely ez a töltés, hiszen Radnóti Miklós és sorstársai életének utolsó pillanatai kötődnek ide. Tavasszal május 5-én az akkori járványügyi helyzetnek megfelelően rendhagyó, de mégis emlékeztető módon ünnepeltük meg Radnóti Miklós születésnapját. A községünkben már jól ismert versvándor **Tóth Péter Lóránt** volt az ötletgazdája a megemlékezésnek. Egy egész napos versáradatot hallhattak mindazok, akik figyelemmel kísérték a versvideókból összeállított emlékműsort a közösségi oldalon. Falunkból is voltak előadók, akiket felkért, és akik Radnóti egy-egy művét tolmácsolták. Akkor így fogalmaztam a hírlapokban megjelent cikkben „*Reméljük november 9-én, Radnóti halálának évfordulóján, már módunk lesz a megszokott módon az abdai hagyományápolók körében emlékünnapot tartani. Mindannyiunk kívánságát fogalmazom meg azzal, ha azt mondom, életünket ne a járványveszély árnyékában kelljen élnünk, hiszen az ember alapvetően társas lény, örömet, bánatát szereti megosztani másokkal*”. Sajnos a veszély nem szűnt meg körülöttünk, a még mindig tartó és egyre rosszabbodó helyzetben, ezt az emlékünnapot is, mint több más ünnepünket is ebben a félelemmel, aggodalommal teli évben a megszokotthoz képest korlátozott módon tudtuk megtartani maszkban, távolságtartással, és jóval kevesebben mint más alkalmakkor.

Szeptemberben 17-én – annak a napnak az évfordulóján, amikor Radnóti és társait elindították Borból Magyarország felé - álltak az idei évben már emlékezők e helyen, akkor a Radnóti Békemenet résztvevői hajtottak fejet az áldozatok emléke előtt.

A helyi iskolások november 9-én már a délelőtti folyamán felkeresték az emlékhelyet, így délután az ünnepségre érkezőket lobogó gyertyalángok, és a kólapon elhelyezett sok virág fogadta. Azt is érdemes megemlíteni, hogy az emlékhelynél meglehetősen gyakran jelennek meg látogatók, időről időre rácsodálkozhat az ember a friss koszorúkra, mécsesekre.

Ferenczy Tamás a helyi Zrínyi Ilona Általános Iskola intézményvezetője, Radnóti sorsát felidéző, tartalmas, méltó emlékező beszédét figyelemmel hallgatták a megjelentek.

Csigó Ildi Radnóti díjas versmondó nagy átéléssel, szuggesztív módon adta elő a hazafias versek egyik legszebbikét, a „Nem tudhatom” c. Radnóti verset.

Koszorúk elhelyezésével emlékeztek az áldozatokra a megjelent intézmények, civil szervezetek vezetői, képviselői. Abda Község

Önkormányzata nevében **Szabó Zsolt polgármester** helyezte el az emlékezés virágait. Koszorút helyeztek el még a Zrínyi Ilona Általános Iskola, a Mézeskalács Körzeti Napközi otthonos Óvoda és Bölcsőde, a II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány, Abda Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete, az Abdai Polgárőr Egyesület, az Abda SC, az „Abdai Baráti Kör” Gyógyvirág Nyugdíjas Egyesület, Holt-Rábcáért Egyesület és Rábca Dalkör, F10 Postagalam Civil Szervezet és a Mozgáskorlátozottak Győr-Moson-Sopron Megyei Egyesületének abdai csoportja képviselőitében megjelentek.

Az ünnep nemzetünk fohászában, a Himnusnak közös elénekülésével zárult. Emlékezzünk erre a korszakra, az emberhez méltatlan, elviselhetetlen életre, a szörnyű körülményekre, amit az itt elhantolt áldozatoknak el kellett viselni. Emlékezzünk arra, hogy a magyar líra egyik legnagyobbjának ilyen szenvedésben volt része, és így kellett elmúlnia. Amikor egy költő hallgat el, elnémul egy hang, de ne feledjük, ő mégis ebben a szorult helyzetben született verseivel beírta magát a világirodalom legnagyobbjai közé. Vigyázzunk, tegyünk meg mindent, hogy ne ismétlődessen meg, ami itt megtörtént 76 évvel ezelőtt!

Rixerné Szokodi Kornélia kulturális megbízott
Fotók: Anre Média

Abdai rendezvények, programok 2020 évben

Az év vége közeledtével, ha számot vetünk a tervezett és megvalósult rendezvényeinkkel, szomorú statisztikát készíthetünk. A legnagyobb gondnak azt találom, hogy most is úgy élünk a járvány fenyegető árnyékában, hogy sokan már több hónapja nem találkozhattak szeretteikkel, barátaikkal, vagy ha igen, akkor is távolságtartással, esetleg maszkban. De most ez a helyes, felelősségteljes magatartás! Az ünnepek mindannyiunk életének magaslatai, ennek tükrében nem könnyű megélni azt, hogy úgy múlnak el születésnapok, névnapok, családi ünnepek, hogy nem ölelhetjük meg gyermekeinket, unokáinkat, testvéreinket, szüleinket. Úgy múlik el egy év, hogy a jól megtervezett nagy hagyományú községi ünnepek csorbát szenvednek. Az adventi gyertyák lángjai is egy nagyon csendes ünnep közeledtére emlékeztetnek.

Abda község eseménynaptárát áttekintve az alábbi rendezvények megvalósulásáról, illetve adott esetben annak elmaradásáról tudok beszámolni. **Megvalósult rendezvények:**

Január 12. Megemlékezés a doni áttörés 77. évfordulójáról. A templomban és a Hősök Szobránál emlékeztünk meg történelmünk egyik legértelmesebb és legfájdalmasabb veszteségére.

Március 15. Emlékezés az 1848-as forradalomra és szabadságharcra. Itt már a történelem átírta az ünnepség rituáléját, elmaradt az ünnepség, de nem az ÜNNEP. Az intézményvezetők és civil szervezetek képviselői főhajtással, koszorúk elhelyezésével adóztak a hősök emléke előtt. Hagyományos ünnepi műsor a megszokott résztvevőkkel nem volt.

Május 3. Anyák napi pályázat. A körülményekre való tekintettel az érdeklődők digitális formában adhatták be rajzukat, pályázati anyagukat a Rábca Menti Szociális Szolgáltató Ház felhívása értelmében. Nyilván a megszokotthoz képest jóval kevesebb pályázat érkezett, de nagyon kedves, meghatározó rajzokkal emlékeztek meg az édesanyákról a gyerekek.

Május 5. Radnóti születésnapja. Rendhagyó, de emlékeztető módon ünnepeltük meg a költő születésnapját. A községünkben már jól ismert versvándor Tóth Péter Lóránt, aki tavaly bejárta Radnóti végzetes útját Bortól Abdáig, volt az ötletgazdája a megemlékezésnek. A tragikus sorsú költő születésnapján, egész napos versáradatot – köztük abdai előadókval - hallhattak a közösségi oldalon mindazok, akik figyelemmel kísérték a versvideókból összeállított emlékműsort.

Május 31. Hősök napi megemlékezés Az idei évben a Hősök napja egybeesett pünkösdvasárnapval, azzal a nappal, amikor a keresztény világ az egyház születését ünnepli. Az ünnepi szentmise után a megemlékezést a Hősök Szobránál tartottuk, szívünkben melegséggel. A hosszú karantén után jó volt együtt látni kedves arcokat. Hálával és tisztelettel gondoltunk a világégésekben életüket vesztett sokszáz ezer magyar katonára és civil áldozatra.

Június 4. Nemzeti Összetartozás Napja Az 1920. június 4-én aláírt trianoni békediktátum 100. évfordulójára emlékezve a 2020. évet tavaly az országgyűlés a Nemzeti összetartozás évének nyilvánította. Akkor még senki sem gondolta, hogy milyen embert próbáló helyzet alakul ki az egész világon. A mi kis világunkban is másképp terveztük ezt a megemlékezést is. Mégis sikerült módot találni arra, hogy méltó megemlékezést tarthassunk. Június 14-én 16,30-kor megszólalt községünk harangja, csatlakozva a Kárpát-medence magyar településeinek harangjaihoz. A harangszó e napon jelezte azt is, hogy mi mindennek ellenére összetartozunk, itt vagyunk, itt voltunk és itt leszünk. A 100 másodperces harangzúgást néma vigyáz állásban hallgatták a megjelentek, és megilletődve vettek részt az ezt követő ünnepen.

Augusztus 20. Szent István napja, községi ünnep. A méltó ünnepi megemlékezés a Községházán zajlott, műsor, ünnepi beszéd, és a kitüntetések átadásával, majd ezt követően e napon emlékeztünk meg templomunk felszentelésének 175. évfordulójáról.

Augusztus 29. Idősek napja operett délután. Az eredetileg október 4-re tervezett ünnepséget a rendezvénytáptár szerinti időpontban, a járványügyi helyzet miatt valószínűleg nem lehetett volna megrendezni. Hogy ne maradjanak köszöntés nélkül falunk szépkorú lakói, előrehoztuk az ünnepi délutánt augusztus 29-re. Jó időben, szabad levegőn, sátor alatt, nem összezsúfolódva próbáltuk meg tartalmas élménnyel gazdagítani azon résztvevőket, akik a személyre szóló meghívóban írtak szerint regisztráltak. Mint később kiderült jó ötlet volt ezt így megoldani, később már nem lett volna alkalom hasonló rendezvényre.

Szeptember 5. Hagyományörző Szüreti- és Bornap. Sikerült ismét egy hangulatos szórakoztató rendezvényt összehozni. Igényes színpadi műsorfolym, finom ételek, italok vártak az ide látogatókra és a gyerekek sem unatkoztak őket is remek élmények várták.

Szeptember 17. Radnóti emlékmű. Az eseménynaptárban még nem szerepelt ez a program. Az idei évben először szerveztük meg ezt az eseményt. Szeptember 17-én indították Radnóti és sorstársait el a végzetes útra. A békemenettel rájuk emlékeztünk és tiszteltük a háború névtelen áldozatai előtt.

Október 23. Emlékezés az 1956-os forradalomra. A Községháza melletti kopjafánál találkoztak a helyi intézmények, civil szervezetek képviselői, hogy emlékezzenek a forradalomban elesett áldozatokra, hősekre és mártírokra. Sajnos a hagyományos ünnepi műsor elmaradt, de az emlékezés nem.

November 9. Emlékezés Radnóti Miklós költő halálára. Az iskolások a délelőtti folyamán felkeresték az abdai emlékhelyet, virágokat, mécseseket helyeztek el. A délutáni emlékünnepe végén pedig az intézményvezetők, civil szervezetek vezetői helyezték el az emlékezés virágait.

Elmaradt ünnepek, rendezvények:

Május 24. Rákóczi emléknep., Június 6. Gyermeknap., Június 13. Falunap., Augusztus 20. Abdáról elszármazottak találkozója, Szeptember 27. Szent Mihály napja, December 5. Mikulás ünnepség, December 13. Falukarácsony.

Mindig nagy izgalommal várták az abdai gyerekek a községi Mikulás ünnepséget. Sajnos az idén ez az ünnepség is áldozatul esett a járványnak. Mégis sikerült megoldást találni az örömszerzésre. A helyi Polgárőr Egyesület vállalta, hogy élményhez juttatja az aprónépet. Lovas kocsival járt körbe a Mikulás. A puttonyának megtöltését civil szervezetek és magánszemélyek segítették.

Bizonyára sokaknak hiányzik az is, hogy az idén nem lesz Falukarácsony. Évről évre négy adventi láng visz közelebb bennünket a karácsonyhoz. Nagyon nemes gesztus, remek ötlet a polgármesterünk részéről, hogy falunk vezetői, óvodás és iskolás csoportjai, az önkormányzat dolgozói ebben az időszakban mégis gondoskodnak arról, hogy ne csak az otthonunkban fellobbanó lángok jelezzék az ünnep közeledtét. Minden adventi vasárnapon 17 óra tájban a közösségi oldalra feltöltött, egy-egy szép köszöntővel, műsorral szépítik meg a közösség lakóinak lelkét. Egész biztosan sokunk lelki feltöltődését segítik ezek a köszöntők. Nem maradt el a falu ünnepi dekorációja az idén sem, bármilyenek is a körülmények, lelkünkben is és külsőségeinkben is készülünk az ünnepre!

Kedves Falubeliek! Mostanában sajnos többször fordul elő, mint korábban, hogy mosoly helyett könnyek hullanak, de hinni kell, hogy a világ ezt is túléli! A nap újra kisüt az arcokra, öröm fog élni a szívekben, nem marad

ez így örökre. Kívánom, hogy minél hamarabb gazdagodhasson életünk közösen megélt ünnepekkel, élményekkel!

Áldott Ünnepet Kívánok!

Rixerné Szokodi Kornélia kulturális megbízott

SPORT

LABDARÚGÁS

Megyei I. osztályú bajnokság

2020. november 7.

Lébény - Abda 1-10 (0-6)

150 néző. V: Bálintfi.

Abda: Boráros R. (7) – Kozma B. (6), Balogh L. (6), Szücs G. (6), Bodor B. (8), Árbik Cs. (8), Szekeres K. (6), Korsós D. (7), Tóvizi P. (8), Molnár G. (8), Jász D. (7).

Mb. edző: Farkas Csaba.

Gsz: Molnár G. (2), Tóvizi P. (2), Gál D. (2), Bodor B., Szekeres K., Árbik Cs., Béli-Jäger (öngól).

Cserék: Kozma B. helyett Kovács P. Molnár G. helyett Gál D. Szücs G. helyett Magyar P. Szekeres K. helyett Dávid L. Boráros R. helyett Polócz M.

Jók: az egész csapat!

Az 1. percben Árbik Cs. vitte el a jobb oldalon a labdát, beadását Molnár G. lőtte a hálóból. 0-1. 10. p: Árbik Cs. beadását a visszafutó védő kirúgta. 12. p: Jász D. fejelte le a labdát, Molnár G. Tóvizi P.-t kiugratta, aki kicslezte a kifutó kapust és a hálóból lőtt. 0-2. 16. p: kontratámadásból Szücs G. beadását a védők rúgták ki. 26. p: Bodor B. vitte végig a labdát, beadása leperdült és a kint álló kapus fölé a hálóból kötött ki. 0-3. 28. p: középre lőtt labdát Molnár G. fejelte fölé. 29. p: Tóvizi P. lépett ki a védők között és a kifutó kapus fölé a kapu fölé emelt. 35. p: Molnár G.-t fellökték a 16-oson belül, 11-es. A büntetőt Szekeres K. a kapuba lőtte, de a kipattanót a hálóból pöckölte. 0-4. 39. p: Árbik Cs. ugratta ki Tóvizi P.-t, aki a kifutó kapus mellett a hálóból gurított. 0-5. 45. p: Molnár G. vitte el a labdát kicslezve az egész hazai védelmet, még a kapust is és biztosan lőtt a hálóból. 0-6. 51. p: Szücs G. beadását Gál D. lőtte a rövid sarokba. 0-7. 63. p: Gál D. beadását a hazai védő védtelenül lőtte saját kapujába. 0-8. 66. p: Jász D. 18 m-es szabadrúgását a kapus bravúrral védte. 69. p: Magyar P. beadását Árbik Cs. fejelte kapura, a kapus kiütötte, de az érkező Gál D. a kapuba vágta. 0-9. 71. p: Árbik Cs. kilépett, lövése a kapuba kötött ki. 0-10. 75. p: Magyar P. beadását Dávid L. fejelte kapura, de a kapus védett. 85. p: hazai kontrából a kapura lövést még Polócz M. védte, a kipattanót a hazai csatár a hálóból lőtte. 1-10. 87. p: Jász D. lövését a kapus bravúrral védte.

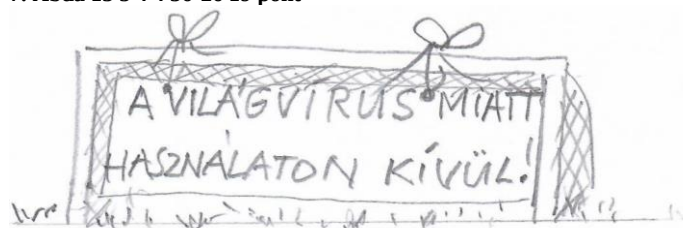
Végre csapatunk jól, felszabadultan és gólerősen futballozott. Az eredmény nem tükrözi a két csapat közti tudásbeli különbséget.

Sajnos most előbb elkezdődik a téli szünet a vírus miatt. a hátralévő 2 találkozó majd tavasszal lesz lejátszva. Jó pihenést kívánok minden játékosnak és szurkolónak, vezetőnek, és **Békés Boldog Karácsonyt, és Boldog Újévet minden sportbarátnak és sportolónak.**

Török Mihály

Megyei I. osztály állása

7. Abda 13 5 4 4 36-26 19 pont

**ABDAI
HÍR-LAPOK**

ABDA KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA Megjelenik havonta.
Szerkesztőség: 9151 Abda, Szt. István u. 28. Tel.: 96/553-233 Fax: 96/553-237
e-mail: abdaihirlapok@abda.hu
Felélős kiadó: II. Rákóczi Ferenc Kulturális Alapítvány Abda
Főszerkesztő: SOMOGYI ÉVA
Nyomtatás: RIKKER NYOMDA. Győr. Telefon: 313-713 ISSN 2060-1131

EMBLEMATIKUS ABDAI ÉPÜLETEK

Vasútállomás

WEST-OST

Vasúti gyalogos felüljáró

- Ami biztosan – bizonytalan: ► a labdarúgó edzői állás
- Ami biztosan – bizonyos: ► a kerékpárút Abda-Öttevény között
- Ami biztosan – biztos (anyagilag): ►
a X. Abdai Hagyományos Szüreti és Bornap
- Ami biztosan – lehetőség: ► épülhet a tornacsarnok
- Ami biztosan – így lesz: ► jövőre a 2021-es év jön

Jó tudni!

Épül az abdai tornacsarnok
„Jó munkához idő kell.”

Új edző az Abda SC labdarúgó csapatának kispadján
„Fő a változatosság.”

Adventi Kalendárium az abdai ablakokban
„Ami még nem történt meg, az még mindig megtörténhet.”

KÖZMONDÁSOK

Könnyű a másból költeni.
Ki a tűzhöz közel van, könnyen melegegethetik.
Nem elég jól kezdeni, jól is kell végezni.
Az üres hordó mindig jobban kong.
Jók a lovai, de a kocsis rossz.
A tormában evett féreg azt gondolja, hogy nincs ennél édesebb gyökér.
Az ígéret senkit meg – nem szegényít.
Ahol ló nincs, a számár is elkél.
Nem illik a számárra a bársony nyereg.
A napot akkor nézik a legtöbben, mikor fogyatkozik.
Meggyűlölteti magát, ki mindig dicséri magát.
Aki rózsá gyat vet magának, félhet a tüskétől.
Nincs oly szép rózsá, melly meg nem hervadna.
(Forrás: KOVÁCS PÁLNAK MAGYAR PÉLDA, ÉS KÖZ MONDÁSI Győrben 1794)

Az oldalt szerkesztette, írta, fotózta, rajzolta: Somogyi Éva, az oldalt helyrevágta: Csöndesné Halász Erika